

Volg Mij!

*Tijdschrift
voor jonge
Christenen*

Halloween

Natuurcatastrofes

Gods wil voor ons leven

1/2016

Inhoud

■ Actualiteiten:	
Halloween	4
Natuurcatastrofes en hoogwaterrampen	6
Vrienden in de nood	9
■ Jezus Christus:	
De kleding van de Heere Jezus	14
■ Bijbelstudie:	
Het evangelie naar Mattheüs	18
■ Vraag en antwoord:	
1 Petrus 3:19	24
Saul bij een waarzegster (1 Sam. 28)	24
■ De Bijbel in praktijk:	
Een testvraag	26
Gods wil voor ons leven	28
■ Personen in de Bijbel:	
Het geloof van Noach	33
■ Blijde boodschap:	
Via puinhopen naar God	36

Colofon

© en abonnementen:

Stichting Uit het Woord der Waarheid
www.uhwdw.nl / www.debijbelvoorjou.nl
Postbus 260
7120 AG Aalten (Nederland)
Tel. 0543 - 47 17 46
e-mail: bestel@uhwdw.nl
Alle vragen i.v.m. abonnementen
richten aan de uitgever!

Redactie:

www.ChristelijkJeugdwerk.nl
E-mail: VolgMij@christelijkjeugdwerk.nl

Lay-out en ontwerp:

Andre Dietermann, www.dtp-medien.de

Volg Mij! verschijnt min. zes keer per jaar. Abonnementsprijs Nederland 18,95 euro, Europa 26,95 euro (incl. verzending).

Gebruikte Bijbelvertaling: veelal de Herziene Statenvertaling, soms de Statenvertaling 1977 en wat betreft het Nieuwe Testament de Voorhoeve-editie.

In de wereld waarin wij leven, gaat alles snel – nauwelijks is er iets gebeurd of het is weer voorbij. Toch laat God veel dingen gebeuren die op ons een blijvende uitwerking moeten hebben, doordat ze tot ons geweten spreken. Tot het geweten van alle mensen natuurlijk, want God heeft een doel met iedereen: God wil ‘dat alle mensen behouden worden en tot kennis van de waarheid komen’ (1 Tim. 2:4). Om dat doel te bereiken, laat Hij vaak toe dat rampen of persoonlijke tegenvallers een uitwerking hebben die ons lang bezighouden, die ons onze vermeende zekerheid ontnemen. Hij laat de profeet Amos zelfs zeggen: ‘Of komt er kwaad in de stad voor zonder dat de Heere dat doet?’ Dat betekent niet dat God het kwaad als zodanig wil, maar dat Hij toch in elk opzicht de regie houdt. En dat Hij Zijn bedoelingen heeft. Misschien hebben wij Christenen recente rampen ook zo bekeken. God heeft laten zien hoe hulpeloos wij mensen zijn, hoezeer wij Hem nodig hebben; dat mensen in hun nood tot Hem hebben geroepen om hulp. Maar hoelang heeft dat roepen geduurd? Ook nood wordt gauw vergeten. En niemand denkt meer aan God.

Wij Christenen hebben de opdracht om als Gods boodschappers Zijn genadeboodschap aan de mensen te brengen (2 Kor. 5:20). God geeft daar zelfs bijzondere gelegenheden voor en bereidt harten van mensen erop voor. Merken we dit op zodat we de geschikte tijd gebruiken?

In dit tijdschrift worden wij daar nog een keer aan herinnerd. Hulp in nood kan alleen van boven komen, maar God wil óók ons gebruiken. Misschien wel doordat wij als ‘vrienden in de nood’ uit de verf komen. Om Gods bedoelingen met ons beter te begrijpen, stelt Hij ons testvragen – net als vroeger aan de discipelen. Dan wordt er geloof van ons gevraagd en onze bereidwilligheid om Gods wil voor ons te leren kennen. Zo laat de Heer ons Zijn weg zien en test Hij de echtheid van ons vertrouwen en onze gehoorzaamheid. Laten we eens wat nauwkeuriger kijken naar het artikel over het geloof van Noach. Willen wij de Heer door een Godvrezende houding aangenaam zijn? Dan worden we ook nuttig voor anderen.

*veel leesplezier gewenst door
de redactie*

Halloween – alleen maar een onschuldige pompoen?

De comeback van een heidens feest

Het is al weer even voorbij, maar we krijgen er telkens vragen over: Halloween, wat is dat? Uitgeholde pompoenen, griezelige maskers, macabere verkleedingen – de Griezelnacht –, dat is Halloween, de nacht voorafgaand aan 1 november. In de Verenigde Staten is dit al sinds lange tijd voor het hele gezin een 'feest met kippenvel'. Inmiddels heeft dit griezelfeest ook in Nederland ingang gevonden, zelfs op scholen. Maar ook volwassenen vieren dit feest met veel gegriezel en plezier (?) over het enge. Maar wat wordt er eigenlijk gevierd in deze nacht? Is Halloween echt alleen maar een onschuldig feestje met uitgeholde pompoenen?

De oorsprong van Halloween

Wat betekent Halloween, en waarom de nacht van 31 oktober op 1 november? Het woord 'Halloween' is een samentrekking van de verouderde Engelse woorden halow (= heilig) en even (= vooravond), dus de avond van 31 oktober die voorafgaat aan Allerheiligen (1 november). In Amerika is de mascotte van Halloween 'Jack-o-lantern', een uitgeholde pompoen met een demonische gelaatsuitdrukking, waar een brandende kaars in wordt gezet. Misschien klinkt dat allemaal nog onschuldig, maar de wortels van dit feest liggen dieper. Ze gaan terug tot op de heidense godsdienst van de Kelten en de afgoderij van de druiden.

Oorspronkelijk was Halloween het 'Samhain'-feest. Het stamt uit de Keltisch-Angelsaksische periode en werd gevierd bij het begin van de winter en het nieuwe jaar. Daarbij moesten dan met vuur, heksenvermommingen en offers de geesten en demonen verjaagd worden. Via Ierse immigranten belandde het feest in Amerika,

waar het zich heeft ontwikkeld tot een heel populair feest. En zoals zoveel culturele en maatschappelijke ontwikkelingen is ook Halloween uit Amerika naar Europa 'terug gewaaid' en wordt het hier steeds populairder. Maar de heidense en occulte riten die erachter zitten, moeten we niet vergeten.

Zoals gezegd, stamt Halloween uit de Keltische afgodendienst van de druiden. Druiden waren priesters, waarzeggers en tovenaars van de Kelten en zij speelden een invloedrijke en zeer gevreesde rol in Gallië, Schotland en Ierland. Ze waren speciaal berucht om hun rituele moorden. Dan werden mensen vastgebonden in reusachtige vlechtwerken van stro en wilgenteen en als offer aan de goden levend verbrand.

Ook de pompoenen hebben een gruwelijke achtergrond. De druiden eisten van de doodsbangen mensen dat ze hun in de nacht van 31 oktober een kind zouden geven als offer voor hun god van de doden, Samhain. Daarmee wilden ze deze god genadig

stemmen. Voor dit doel werd dan een pompoen uitgehold en werd er een kaars ingestoken. Dan werd de pompoen voor de drempel van uitgekozen huizen gezet. Vonden de druïden daar dan later geen kind als 'offer', dan werd het huis gemarkeerd. In de regel werden de ouders dan tegen de ochtend gedood. Dat was de wraak van de god Samhain.

In onze tijd krijgen occulte praktijken, en ook het moderne druïden-, heksen- en sjamanendom¹, steeds meer aanhang.

Halloween staat niet op zichzelf

De toenemende cultus van heksen en duivels is ook te zien aan het groeiende aantal Walpurgisfeesten in de nacht voor 1 mei. Naar oud volksgeloof vliegen er dan duivels, heksen en boze gedachten met hels gelach op bezems en mestvorken door het duister, om als griezelige spoken de wintergeesten te verjagen.

Voor al in de Harz, een gebied in Duitsland, maar al lang niet meer daar alleen, worden er populaire feesten voor de Walpurgisnacht gegeven. Alleen al het woordgebruik rond dit feest wemelt van duivels en heksen. De volgende aankondiging van zo'n evenement illustreert dat: 'Om 18 uur ontmoeting van heksen en duivels aan de Hoofdstraat. Begeleid door toneelspelers trekt de optocht naar het feestterrein. Daar een duivelsrede. Met woeste rondedansen omcirkelen de heksen en duivels de hellevorst en zwaaien hoog met hun vurige fakkels. Er is vuurwerk. Aansluitend groot heksenbal'.

De Christen en Halloween

Bij Halloween hebben we te maken met een modernheidse religie. Het is geen grap meer. In een tijd waarin het occultisme

groeijende aanhang vindt en steeds meer maatschappelijk geaccepteerd wordt, moeten wij Christenen ons wapenen tegen zulke dingen en laten zien dat we daar niets mee te maken willen hebben of het onschuldig vinden. Als Christenen moeten wij ook niet de duivel en demonen onschuldig verklaren door daar grappen over te maken – want ze zijn een gruwelijke realiteit. En het is ook niet onze taak om door religieuze rituelen boze geesten te verjagen. Onze Heere is verschenen om de werken van de duivel te verbreken (1 Joh. 3:8).

Zelfs wanneer je niet aanneemt dat door die nachtelijke Halloween- en Walpurgisfeesten opzettelijk toverij wordt bedreven (Lev. 19:26), is één ding overduidelijk: God of de Heere Jezus wordt door zo'n feest niet geëerd. Het is ongepast om een leven met de Heere Jezus te leiden en dan deel te nemen aan een feest waar Hij niet geëerd, zelfs niet serieus genomen wordt. Wanneer je een hartsvriend hebt, ga je toch ook niet naar een feest waar je vriend wordt bespot en belachelijk gemaakt?!

Dat mogen wij ook aan onze kinderen duidelijk maken. Maar wees voorzichtig: kinderen hebben een levendige fantasie. Het gaat er niet om dat we hen zo bang mogelijk maken voor dat 'verkeerde gedoe'. Integendeel, zonder iets onschuldig te noemen kunnen we hun laten zien dat zo'n feest niet te verenigen is met een leven als kind van God in navolging van de Heere Jezus. Daarbij kunnen we hun tegelijk uitleggen dat onze Heere sterker is dan de satan en zijn demonen, en dat wij onder Gods bescherming staan. Maar het is is waar: wij kunnen onszelf in groot gevaar brengen wanneer wij de afstand tot occulte zaken kleiner maken of zelfs laten vallen.

Michael Vogelsang

¹ Sjamanen zijn heidense tovenaars en medicijnmannen.

Natuurcatastrofes en hoogwaterrampen

*B*innen twee dagen werden steden en bestaansmogelijkheden vernietigd – door de ‘vloed van de eeuw’, die in 2002 delen van Oost-Duitsland trof. Sommige mensen spraken zelfs van de ondergang van de wereld. Een van de getroffen en zei zelfs dat ze zich weer voelde ‘zoals in de oorlog’ – alles moest ze achterlaten. Door natuurrampen wordt de mens er steeds weer bewust van gemaakt dat hij deze schepping niet beheerst en niet kan beheersen. Helaas trekken maar weinig mensen hier de juiste conclusie uit.

Dresden werd wel heel hard getroffen. De aanvallen van de watervloed van de rivieren de Weißeritz en de Elbe hadden een groot deel van het oude centrum onder water gezet – ook de kelder van de pas gerenoveerde Frauenkirche stond onder water. De schade in de stad werd geraamd op vele miljarden euro's. In Grimma, de ‘parel van het Muldendal’, raakten velen hun huis kwijt; veel gebouwen werden totaal vernield. In Glashütte ‘kookte’ het anders zo vriendelijke riviertje de Müglitz en groeide uit tot een verwoestende stroom. In deze stad torenden de vloed aan modder en grote keien tot anderhalve meter hoog.

En zo kon je doorgaan met andere stadjes. Bekende en kleine riviertjes werden verschrikkelijke watermassa's. Hier ontstond een nieuw ‘regenrecord’: binnen 24 uur viel er 312 liter per vierkante meter. Dat veroorzaakte de overstroming.

Daar stonden vele dorpen, steden en gemeenten hulpeloos tegenover. Niet overal was men zo geroutineerd als in Passau of Regensburg, waar gedetailleerde calamiteitenplannen klaarliggen voor de inzet van duizenden hulpverleners, omdat hier

al regelmatig rampen zijn geweest. Maar ook daar kwam het ten dele doordat ze het ‘geluk’ hadden een nog ergere ramp af te wenden: in Regensburg ontbrak er nog maar tien centimeter – of de stad was overstromd. En in Passau scheelde het maar negenentwintig centimeter of de rivieren de Donau en de Inn waren in het voetgangersgebied bij elkaar gekomen ...

Er zijn steeds weer zulke rampen. Je hoeft niet ver in het verleden te duiken: dan vind je in 1999 de orkaan Lothar die over heel Europa heen veegde en een chaos achterliet. In het noorden van het Zwarte Woud braken bomen als lucifershoutjes af.

In 1997 was er hoog water in de Oder. Door langdurige regen liepen Polen en Brandenburg onder water. In 1984 eindigde een warme juliavond met een diepe temperatuurdaling, waarop hele zware hagelbuien volgden. Stukken ijs zo groot als een tennisbal sloegen dwars door daken, ruiten en auto's heen. In 1962 verdronken in Hamburg 347 mensen in de watermassa's van de Noordzee. Die vloed kwam 's nachts, toen de mensen sliepen.

'Eerste hulp' – Door Gods ogen kijken

Dat is allemaal verschrikkelijk. Ook over Christenen komen soms dergelijke rampen. Er werden in 2002 ook veel gelovigen in Oost-Duitsland getroffen door de overstromingen. Toch is er een groot verschil: zij weten dat God alles in Zijn hand heeft. Hem kan niets uit de hand lopen. God heeft geen leedvermaak. Maar Hij weet waarom Hij zo'n ongeluk toelaat. En Christenen klampen

kunnen helpen. Maar heel weinig mensen zullen in staat zijn of een aanknopingspunt hebben om ter plaatse daadkrachtig steun te geven. Zulk soort hulp zal inmiddels al wel gegeven zijn. Maar mensen – en in het bijzonder gelovigen – die door de overstroming hun huis of als vaklui zelfs hun hele bestaan verloren hebben, hebben kapitaal nodig om weer op de been te komen. Hier kan ieder zich voor de Heere afvragen of dit een taak voor hem is. Zijn wij nog bereid om in deze zin een offer te brengen?

zich hieraan vast – ook bij leed: 'Wij weten dat voor hen die God liefhebben, alle dingen meewerken ten goede' (Rom. 8:28). Iemand die zelf niet getroffen is, kan dat natuurlijk makkelijk zeggen. Maar tenslotte is er geen mens, en ook geen gelovige, die niet op het een of andere moment een persoonlijk 'ongeluk' te verwerken heeft.

Concrete hulp

Wat kunnen wij die niet getroffen zijn, nu doen voor de slachtoffers van rampen? Wij

Volg Mij!

Concreet bidden – voor de nood en voor het Evangelie wereldwijd

Naast alle nood in eigen land of in ons persoonlijke leven willen wij ook bidden (en misschien ook offeren?) voor de nood in andere landen: bijna tegelijkertijd met de overstromingsramp in Europa lazen wij over meer dan achthonderd doden door moessonoverstromingen in India, Nepal en Bangladesh; in de deelstaat Assam zijn sinds het begin van de regens meer dan vijf miljoen mensen dakloos geworden.

Laten wij de media benutten als informatiebron voor onze gebeden. Een Indiër, een Indiaan of een Indonesiër – zomaar een paar willekeurige voorbeelden – zijn voor God even waardevol als een Duitser of een Nederlander. En hoeveel minder hulp wordt er in Azië verleend!

Worden er niet juist nu weer veel mensen wakker geschud – al is het misschien maar voor korte tijd? Laten we dan voor hen bidden dat ze niet alleen de macht van de Schepper, maar ook de Schepper Zelf leren kennen – en zo open gaan staan voor het Evangelie. Zo kunnen wij ook bidden voor de gelovigen in zulke gebieden, die in zulke omstandigheden praktisch willen helpen en in het bijzonder om het goede nieuws door te geven. Ook zij hebben onze hulp nodig

Staat het einde van de wereld voor de deur?

Soms hoor je zeggen dat zulke rampen het einde van de wereld inluiden en dat ze uitlopen op tijden van beproeving die over de aarde zullen komen. Men wijst dan op teksten als Mattheüs 24:6-8: 'U zult horen van oorlogen en geruchten van oorlogen; pas op, word niet verschrikt, want al die dingen moeten gebeuren, maar het is nog niet het einde. Want het ene volk zal tegen het andere volk opstaan, en het ene koninkrijk tegen het andere koninkrijk; en er zullen hongersnoden zijn en besmettelijke ziekten en aardbevingen in verscheidene plaatsen. Maar al die dingen zijn nog maar een begin van de weeën'.

Het kan zijn dat natuurrampen zich de laatste tientallen jaren opeen hebben gehoopt, hoewel dat niet precies na te gaan is bij gebrek aan nauwkeurige statistieken over de voorbije duizenden jaren. Maar de rampen die in Mattheüs 24 en vergelijkbare teksten worden vermeld, horen thuis in een

reeks oordelen die God pas over deze aarde gaat brengen wanneer de gelovigen van nu niet meer op aarde zullen zijn. Dat wordt duidelijk wanneer we de overeenkomstige teksten met elkaar vergelijken. Daarom moeten Christenen geen bijval schenken aan zulke sprookjes over het einde van de wereld, die ook onder gelovigen steeds weer de ronde doen. Wij moeten liever de gelegenheid benutten om bij het zien van zulke rampen met daad en woord duidelijk te maken dat wij aan de kant van de Schepper staan, voor Wie ieder mens zich moet verantwoorden. Ook moeten wij er niet bewust of onbewust aan bijdragen dat wij schade toebrengen aan ons milieu. Als Christenen moeten wij op verantwoorde wijze met ons milieu omgaan.

Ten slotte komt voor ieder mens nog de grootste ramp wanneer hij zijn zonden niet belijdt en zich bekeert. Tegenwoordig kan men door beproefde calamiteitenplannen nog veel bereiken. Maar als een mens niet tijdens zijn leven zijn zonden belijdt, is er voor hem geen alternatief en geen calamiteitenplan meer. Dan is hij voor eeuwig verloren en moet hij als onverzoende zondaar voor zijn Rechter Jezus Christus verschijnen.

Bij hulpverlening in rampsituaties is er zeker ook gelegenheid om dit probleem aan te snijden. Wij bidden onze goede Heere ook om moed om die kansen aan te grijpen!

Manuel Seibel

Vrienden in nood – zijn wij bereid om te helpen?

David moet vluchten met een aantal mannen dat hem trouw is gebleven. Zijn zoon Absalom heeft een revolutie tegen zijn vader ontketend om de koningstroon te kunnen bestijgen. Daarbij deinst hij nergens voor terug, zelfs niet voor het doden van zijn vader. David zoekt zijn toevlucht in de woestijn ten oosten van de Jordaan. Bij de overhaaste vlucht was er geen tijd om te zorgen voor levensmiddelen en andere benodigdheden. Als ze dan op hun vlucht ten slotte de plaats Mahanaïm bereiken, ontmoeten zij drie mannen en hun knechten. Die hebben van alles bij zich wat David en zijn mensen goed kunnen gebruiken.

Het is interessant dat de Bijbel de naam en herkomst van deze drie mannen noemt en ook de dingen die ze bij zich hadden. In deze situatie is David een verwijzing naar de verworpen Koning: Christus. Want de Heere verbindt zich altijd met wie Hem willen volgen. Precies zoals Hij ervaren zij op aarde ook tegenstand – niet altijd in de vorm van vervolging, maar in een wereld die onder de heerschappij van de duivel en de macht van de zonde ligt, ontstaan er voor iedere Christen problemen. Hoe kunnen wij elkaar helpen? Deze geschiedenis geeft ons daar waardevolle lessen voor.

Volg Mij!

God registreert de namen van de helpers

De naam van één van deze mannen was Sobi, de zoon van Nahas. Hij kwam uit Rabba, de hoofdstad van de Ammonieten; hij was van koninklijke afkomst. In 2 Samuël 10:1 e.v. lezen we dat Sobi een broer had die Hanun heette. Die had de gezanten van koning David slecht behandeld toen die hem Davids condoleances wilden overbrengen over de dood van Nahas, de koning van de Ammonieten. Ondanks al deze politieke

verwikkelingen laat Sobi zich er niet van weerhouden om David te hulp te komen. In moeilijke situaties kiezen mensen vaak heel onverwachts de kant van Christus of van Christenen! Staan wij onze broeders en zusters terzijde wanneer zij – veracht door de wereld – in nood terechtkomen?

Ammiëls zoon Machir kwam uit Lodebar. We hebben hem leren kennen doordat hij Sauls kleinzoon Mefiboset in zijn huis onderdak verschafte. De naam Lodebar ('geen weide') wijst op het karige landschap waar Machir zijn weinige goederen bij elkaar verzamelde. Over Barzillai, de derde helper in het bondgenootschap, wordt ons het meeste verteld. In 2 Samuël 19 lezen we dat hij al heel oud was, maar ook heel rijk.

Hoewel deze drie mannen heel verschillend waren van herkomst, en waarschijnlijk ook heel verschillend qua rijkdom, hebben ze zich er niet van laten weerhouden om mensen in nood te hulp te komen. Barzillai hield zijn bezit niet angstvallig vast zoals we dat vaak bij rijke mensen tegenkomen (daarbij moeten we niet vergeten dat je ook als niet-rijke heel erg aan je bezit kunt hangen). Machir wilde ook graag het weinige dat hij had ter beschikking stellen. En ook de buitenlander Sobi liet zich niet door de omstandigheden hinderen.

Laten wij bij onszelf eens onderzoeken wat wij doen wanneer we horen van de innerlijke of materiële noden van broeders en zusters of van totaal onbekende mensen. Voelen wij ons aangesproken? En zijn we ook bereid om daadwerkelijk te helpen? We leven tegenwoordig in een tijd waarin je maar al te snel aan de nood van een ander voorbijgaat

Kunnen alleen rijke Christenen helpen?

God geeft ons de namen van deze mannen

en noemt ook de hulpgoederen die ze ter beschikking stelden. Hij registreert de bereidwilligheid van iedereen afzonderlijk. Want 2 Korinthe 8:12 leert ons dat iemand welgevallig is volgens wat hij heeft, en niet volgens wat hij niet heeft. In samenhang hiermee is het goed om 2 Korinthe 9 eens te lezen, om erachter te komen hoe God denkt over zulke hulpverlening.

Het komt er niet op aan of wij veel of weinig kunnen geven, maar het gaat om de gezindheid waarin wij God iets ter beschikking stellen wat Hij ons eerst Zelf heeft gegeven. Dat kunnen aards bezit, tijd of talenten zijn, maar ook onze geestelijke rijkdommen. Wat we ook doorgeven, het gaat steeds om vrucht voor God. Zo was Paulus als Gods dienaar niet op zoek naar de gave van de gelovigen uit Filippi, maar naar de vrucht die uitbundig zou toenemen op hun 'rekening' bij God (Fil. 4:17). En eigenlijk waren de Filippenzen zelf noodlijdend (verg. 2 Kor. 8:2-3)! Hebben wij echt een 'lege portemonnee' (innerlijk en uiterlijk)? En zo nee: waarom blijven we dan zo werkeloos?

Wij kunnen helpen met wat God ons ter beschikking heeft gesteld

De hulpgoederen die deze mannen meebrachten, zijn voorbeelden van de veelvoud van geestelijke en materiële mogelijkheden om te helpen: zij brachten 'bedden, schalen, aardewerk, tarwe, gerst, meel, geroosterd koren, bonen, linzen – ook geroosterd –, honing, boter, kleinvee en kazen van koeienmelk bij David ... en bij het volk dat bij hem was, om te eten. Want zij zeiden: Dit volk is hongerig, moe en dorstig in de woestijn' (2 Sam. 17:27-29).

▶ Bedden

Zij wilden de vluchtelingen de mogelijkheid geven om uit te rusten. Toen de discipelen

van de Heere Jezus moe waren van hun inspannende dienst, zei Hij tegen hen: 'Komt u zelf mee naar een eenzame plaats, alleen, en rust wat uit' (Mark. 6:31). Bieden wij uitgeputte mede-Christenen een oase van rust aan – misschien simpelweg omdat we bij elkaar horen? En mensen die de Heere Jezus nog niet gevonden hebben, mogen wij op Hem wijzen die gezegd heeft: 'Kom naar Mij toe, allen die vermoeid en belast bent, en Ik zal u rust geven. Neem Mijn juk op u, en leer van Mij dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart; en u zult rust vinden voor uw ziel; want Mijn juk is zacht en Mijn last is licht' (Mat. 11:28-30).

▶ **Schalen**

Schalen werden gevuld met water om verfrissing en reiniging aan te kunnen bieden. Juist de voetwassing (Joh. 13) laat ons zien hoe belangrijk het is voor trouw en rein discipelschap om elkaar over en weer Gods Woord 'aan te bieden' (in de Bijbel wijst het water vaak op Gods Woord). Anders gaat het genot van de gemeenschap met de Heere snel verloren. In het gesprek met Petrus zei de Heere Jezus: 'Als Ik u niet

was, hebt u geen deel met Mij' (Joh. 13:8). Kunnen wij aan een ander een Woord van God doorgeven dat hen verder helpt?

▶ **Aardewerk**

Aardewerk werd vroeger gebruikt voor opslag en transport van levensmiddelen. De Heere Jezus beschrijft Zichzelf als het brood van het leven. In de evangeliën kunnen we Hem speciaal bewonderen en daarna ook iets van onze 'ontdekkingen' doorgeven.

▶ **Tarwe**

Bij tarwe denken we meteen aan de tarwekorrel die in de aarde moet vallen en sterven om veel vrucht voort te brengen. De Heere Jezus betreft dit beeld op Zichzelf, om de discipelen duidelijk te maken dat Zijn dood noodzakelijk was om vele mensen het eeuwig leven te kunnen geven (Joh. 12:24-25). Dit leven krijgen wij in de Zoon. Dit leven stelt ons in staat de Vader en de Zoon te leren kennen, maar ook om in overeenstemming met de wil van de Heere te leven. Wanneer hebben wij voor het laatst over deze dingen nagedacht? En wanneer spreken wij erover met elkaar?

▶ **Gerst**

Gerst was het eerste graan dat geoogst werd in de maand nisan (de eerste maand van het Joodse jaar). Toen Ruth in Juda kwam, las ze eerst gerst op het veld van Boaz. Hierbij kunnen we denken aan de Heere als Eersteling. Hij is de Eersteling van hen die gestorven zijn (1 Kor. 15:20). Omdat Hij leeft, zullen ook wij leven. Nu zijn wij met de Opgestane overgezet in een 'nieuwe wereld', gescheiden van dood en zonde. Stellen wij belang in deze hemelse opstandingswereld, waarin ons leven (Christus) de Hoofdpersoon is (Kol. 3:1)? Wanneer onze gedachten voortdurend op het hier en nu gericht zijn, kunnen wij ook niemand het eeuwig blijvende laten proeven.

➤ **Meel**

Meel was het hoofdbestanddeel van het spijs- of graanoffer. Het is een beeld van het reine leven van de Heere Jezus. Hij was de enige Mens Die God nooit onteerd heeft door zonde. Wanneer je fijn meel tussen je vingers door laat lopen, zul je geen oneffenheid opmerken.

De Heere Jezus had het recht om te vragen: 'Wie van u overtuigt Mij van zonde?' (Joh. 8:46). Krijgt Christus ook in deze zin gestalte in ons, doordat wij in reinheid leven en zo aantrekkelijk worden voor anderen?

➤ **Geroosterd koren**

Jozua 5:11 vertelt ons dat het volk Israël na het eerste Pascha ongezuurde broden en geroosterd graan at. Op die dag hield het manna op en aten ze van de opbrengst van het land Kanaän.

De Heere Jezus is na Zijn werk de heerlijkheid binnengegaan. Paulus hield het doel voor ogen en wilde de overwinningsprijs in de heerlijkheid najagen (Fil. 3:14). Het besef dat dit doel er is, geeft ons kracht om de Heere in het dagelijkse leven te volgen en in Zijn voetstappen te treden (1 Petr. 2:21).

➤ **Honing**

Net als zuurdeeg mocht honing nooit als een vuuroffer in rook opgaan (Lev. 2:11), maar toch vinden we de aanwijzing dat het waardevol voedsel was. Vaak wijst honing ook op het 'zoete' van de gemeenschap (Hoogl. 4:11; 5:1; Luk. 24:42). Sauls zoon Jonathan doopte bij de achtervolging van de Filistijnen zijn staf in wilde honing die hij in het bos had gevonden; daardoor kreeg hij nieuwe kracht.

Wij komen honing ook tegen als een

beeld van Gods Woord. 'Hoe zoet zijn Uw woorden voor mijn gehemelte, zoeter dan honing voor mijn mond' (Ps. 119:103).

➤ **Kaas en boter**

Deze producten werden gemaakt van melk, één van de wonderbaarlijke gaven van het beloofde land. Het waren spijzen die verkwikten en kracht gaven. 'Boter van

runderen, en melk van kleinvee, samen met het vet van lammeren, van rammen die in Basan weiden, en van bokken, samen met het allerbeste binnenste van de tarwekorrel, en druivenbloed, goede wijn, hebt u gedronken' (Deut. 32:14). Boter is ook één van de etenswaren die Abraham de engelen voorzette.

➤ **Bonen en linzen**

Over deze vruchten staat maar weinig in de Bijbel. Ze werden onder andere gebruikt als ingrediënten voor brood, speciaal in krappe tijden. 'En u, neem u tarwe, gerst, bonen, linzen, gierst en spelt. Doe die dan in één pot en maak daarvan voor uzelf brood. Het aantal dagen dat u op uw zij ligt, 390 dagen, moet u dat eten' (Ez. 4:9). Samma, één van Davids helden, verdedigde een akker vol linzen tegen de Filistijnen, omdat die akker

voor hem van waarde was (2 Sam. 23:11).

Zo wijzen al deze gaven erop dat wij anderen het beste kunnen helpen door hen te wijzen op het Woord van God en de Heere Jezus. We kunnen echter alleen doorgeven wanneer we zelf iets verzameld hebben. En doorgeven betekent niet dat we alleen maar Bijbelteksten noemen of uitleggen. Iedereen die het Woord van God in de praktijk ervaart en daardoor de Heere Jezus weerspiegelt, is voor anderen een echte verkwikking.

Niet alleen wat we doorgeven, maar ook hoe we dat doen is waardevol. Het gaat om gaven die iedereen kan verzamelen, of hij nu jong is of al wat ouder. Iedereen kan ze aan een ander doorgeven. Hoe vaak was een Bijbelvers uit een kindermond al een goede hulp voor iemand in zielenood! Maar we moeten ons er niet van laten weerhouden hulp te verlenen wanneer we nog niet zoveel verzameld hebben.

Helpen wij mensen in nood, dan is het alsof we de Heere Jezus Zelf helpen!

Er is nog een heel belangrijke gedachte in verband met hulp. De Heere rekent ons de hulp zo aan alsof we Hem Zelf geholpen hadden. Dit principe wordt duidelijk uit Mattheüs 25:35-40²: 'Want Ik had honger en u hebt Mij te eten gegeven; Ik had dorst en u hebt Mij te drinken gegeven; Ik was een vreemdeling en u hebt Mij gastvrij onthaald. Ik was naakt en u hebt Mij gekleed; Ik ben ziek geweest en u hebt Mij bezocht; Ik was in de gevangenis en u bent bij Mij gekomen. Dan zullen de rechtvaardigen Hem antwoorden: Heere, wanneer hebben wij U hongerig gezien en te eten gegeven? Of dorstig en te drinken gegeven? Wanneer hebben wij U als een vreemdeling gezien en gastvrij onthaald,

of naakt en hebben U gekleed? Wanneer hebben wij U ziek gezien of in de gevangenis en zijn bij U gekomen? En de Koning zal hun antwoorden: Voorwaar, Ik zeg u: voor zover u dit voor een van deze geringste broeders van Mij gedaan hebt, hebt u dat voor Mij gedaan'.

Zoals in al onze benauwdheid ook Hij benauwd was (Jes. 63:9), zo beschouwt Hij Zichzelf ook als 'gesterkt' wanneer wij de Zijnen helpen. Het loon daarvoor zal niet uitblijven.

Wie we ook zijn en waar we ook wonen, ieder van ons is geroepen om helper te zijn. De Heere Jezus verheugt Zich daarover. Laten we eraan denken dat Hij moest klagen, dat Hij op troosters gewacht heeft zonder er één te vinden (Ps. 69:20-21). Wanneer jij tevergeefs op hulp wacht, begrijpt Hij jou zoals niemand anders. Hij kan ook ieder op de juiste waarde schatten, al was z'n hulp nog zo gering

Rainer Möckel

² Deze tekst heeft in directe zin betrekking op die mensen die in de grote verdrukking de boodschappers van het Evangelie van het koninkrijk zullen ondersteunen. Dat is een bewijs van hun geloof, en daarom mogen zij het Duizendjarig Rijk binnengaan.

De kleding van de Heere Jezus

Sinds de zondeval dragen de mensen kleding. Toen Adam en Eva ontdekten dat ze naakt waren, bekleedden ze zich met schorten van vijgenbladeren.

God verving die door kleren van huiden. Sindsdien noemt Gods Woord kledingstukken op veel plaatsen in het Oude en Nieuwe Testament. Ook over de kleding van de Heere Jezus schrijft de Bijbel.

In doeken gewikkeld

‘En zij baarde haar eerstgeboren Zoon, wikkelde Hem in doeken ...’ (Luk. 2:7). ‘En dit zal voor u het teken zijn: u zult het Kindje vinden in doeken gewikkeld en liggend in de kribbe’ (vs. 12). Wat een tegenstelling tussen Zijn kleertjes en Zijn werkelijke macht en waardigheid! Hij door Wie en voor Wie alle dingen geschapen zijn (Kol. 1:16), Die alle dingen draagt door het woord van Zijn kracht (Heb. 1:3), Hij werd als Kind in deze wereld geboren.

In verband met de menswording van de Heere laten deze doeken Zijn diepe vernedering zien, Zijn armoede³ en Zijn nederigheid. Hij deed afstand van het uiterlijke vertoon van Zijn macht en grootheid (hoewel Hij die altijd bleef houden) om dicht bij ons te komen. Hij kan kinderen begrijpen – Hij is Zelf kind geweest. Daarna is Hij een jongeman geweest – Hij kan jonge mensen begrijpen. Zo kunnen wij ons alleen maar verbazen over de manier waarop de Heere op deze aarde gekomen is. Met het verstand is dat niet te begrijpen. Wij bewonderen

eenvoudig Hem van Wie er staat dat Hij ‘God is, geopenbaard in het vlees’ (1 Tim. 3:16)

De zoom van Zijn klee

Over het klee dat de Heere Jezus in de jaren van Zijn openbare bediening heeft gedragen, lezen wij op verschillende plaatsen in de evangeliën. We ontmoeten daar de vrouw die twaalf jaar bloedvloeïngen had en van achteren de kwast of zoom van Zijn bovenkleed aanraakte. Deze geschiedenis staat in Mattheüs 9:20, Markus 5:27 en Lukas 8:44.

Verder lezen we in Mattheüs 14:36 en Markus 6:56 over zieken die deze zoom wilden aanraken. Willen we deze teksten goed begrijpen, dan moeten we Numeri 15:37-39 erbij nemen: de Israëlieten moesten aan de uiteinden van hun kleren kwastjes maken en er een blauwpuurperen draad aan bevestigen, ‘opdat u, wanneer u hem ziet, aan al de geboden van de HEERE denkt en die doet ... en heilig bent voor uw God’. Blauwpuurper spreekt van hemelse heerlijkheid. De vermelding

³ Het laat zich aanzien dat de Heere Jezus zonder andere kleren dan deze doeken in de kribbe gelegd werd. Toont dit ons niet in wat voor armoedige omstandigheden de Heere door Zijn geboorte terecht kwam?

van het kleed met zijn kwasten in drie evangeliën wijst erop dat onze Heere Jezus zowel als Koning van Israël (Mattheüs), als ware Knecht (Markus) en als volkomen Mens (Lukas) van hemelse afkomst is en de hele wet in zijn volle omvang heeft vervuld (Mat. 5:17-18; Luk. 2:22-24, 27, 39). In het Evangelie naar Johannes wordt de kwast of zoom niet genoemd: in het kader van de vele verwijzingen naar de Zoon van God in dit evangelie maakt God geen gebruik van deze symbolische verwijzing naar de hemelse herkomst van de Heere.

Wat gebeurde er nu met dat kleed? In Johannes 13:3-4,12 lezen we dat Hij Zijn bovenkleed uittrekt en een linnen doek om Zijn middel deed. Hij, de Heere, legde het uiterlijke kenmerk van Zijn waardigheid af om de voeten van de discipelen te wassen. Hoe diep vernederde Hij Zich opnieuw om te bereiken dat de discipelen zich in Zijn gastzaal (Mark. 14:14) op hun gemak voelen.

Ook aan ons wil Hij deze dienst bewijzen, en wij moeten die ook aan elkaar bewijzen. Het vuil, de verontreinigingen, de zonde moeten we afwassen met water (beeld van de toepassing van het Woord van God). De Heere Jezus wil graag alle belemmeringen opruimen die de relatie tussen ons en Hem kunnen vertroebelen (Joh. 13:8-10).

Mensenhanden en de kleding van de Heer

Na de veroordeling, geseling en bespottung van de Heere door de soldaten trokken zij Hem Zijn eigen kleren weer aan (Mat. 27:31; Mark. 15:20). Op Zijn tocht naar Golgotha kon iedereen Zijn kleren (en de kwasten daaraan) zien – Zijn aanklagers, Zijn onrechtvaardige rechter, de soldaten,

het volk. En figuurlijk gesproken, zagen zij het getuigenis: Hij is van hemelse afkomst, en Hij heeft in alles de wet vervuld, want het volk moest die kwasten immers dragen om aan de wet te denken. Maar niemand van hen nam dit getuigenis van de Zoon van God aan!

Nadat Hij gekruisigd was, verdeelden de soldaten Zijn kleren en over Zijn overkleed wierpen zij het lot (Mat. 27:35; Mark. 15:24; Luk. 23:34; Joh. 19:23-24). Onze Heere liet dat gaan, want ook daardoor werd de Schrift vervuld (Ps. 22:19). Daarin vinden we ook terug hoe Hij Zich ontledigde (Fil. 2:6-8) en het laatste prijs gaf wat Hij op aarde Zijn eigendom kon noemen. Zo hing Hij aan het kruis – voor jou, voor mij!

Na Zijn gevangenneming treffen we nog twee andere kledingstukken aan waarmee mensen onze Heere Jezus hebben bekleed. In Lukas 23:11-12 lezen we dat Herodes Hem geringschattend behandelde en bespotte, Hem een sierlijk gewaad aantrok en Hem terugstuurde naar Pilatus. Hoeveel mensen handelen vandaag in diezelfde zin: ze bespotten Hem. Zeker, veel mensen geven misschien toe dat Hij een 'goed mens', een 'voorbeeld', de 'stichter van een religie' was. Desondanks 'sturen ze

Hem weg'. Wat zal het verschrikkelijk zijn wanneer deze mensen in het oordeel voor Hem zullen staan!

De soldaten die Hem bespotten, trokken Hem een purperen bovenkleed aan (Mark. 15:20; Joh. 19:2,5), een scharlakenrode mantel (Mat. 27:28). Zo bespotten ze Hem door Hem, als in een toneelstukje, als Koning van Israël te tonen. Aan die spot zitten verschillende kanten: de gevangene die door Zijn volk verraden was, werd bespot als hun Koning; hiervoor werd Hem een mantel aangetrokken zoals de Romeinse soldaten, de onderdrukkers van dit volk, droegen, en op Zijn hoofd zetten ze het symbool van de vloek over de aarde (Gen. 3:18): de doornenkroon.

Ook vandaag nog gaan vele mensen zo met onze Heere om: ook al erkennen ze wellicht Zijn historische bestaan of Zijn afkomst als nakomeling van David, ze ontkennen dat Hij de Zoon van God is.

De kleding in Zijn dood

Na Zijn dood aan het kruis zorgde God ervoor dat het lichaam van de Heere Jezus niet ongekleded in het graf gelegd werd. In alle vier evangeliën wordt vermeld dat Zijn lichaam werd omwikkeld met zuiver, fijn linnen (Mat. 27:59; Mark. 15:46; Luk. 23:53; Joh. 19:40). Het zuivere, fijne linnen spreekt van de reinheid voor God. Het was de priesterkleding tijdens het oude verbond. Onze Heere Jezus heeft aan het kruis onze zonden in Zijn lichaam gedragen (1 Petr. 2:24), Hij werd voor ons tot zonde gemaakt (2 Kor. 5:21). Maar door Zijn dood zijn onze zonden verzoend (1 Joh. 2:2; 4:10; Heb. 2:17), is de zonde in Gods ogen afgeschafte (Heb. 9:26). Dat kon alleen

maar omdat Hijzelf zonder zonde was (zie ook Joh. 8:46; 1 Petr. 2:22; 1 Joh. 3:5; 2 Kor. 5:21). Het zuivere, fijne linnen spreekt van deze reinheid.

Bij het observeren van de kleding van onze Heere Jezus die Hij als Mens op aarde droeg, is het opvallend dat al deze bestanddelen ook zijn vermeld bij het voorhangsel in de tent van samenkomst evenals in de tempel (Ex. 26:31; 36:35; 2 Kron. 3:14). Het voorhangsel spreekt immers van Zijn lichaam (vlees, Heb. 10:20).

Zo treffen wij het blauwpurper (aan de kwast van Zijn overkleed) en het roodpurper⁴ (Mark. 15:20; Joh. 19:5), karmozijn (Mat. 27:28) en fijn linnen bij Hem aan.

Heel bijzondere kleding

De studie over Zijn kleding zou niet volledig zijn als we niet met de Heere Jezus en Zijn discipelen Petrus, Johannes en Jakobus de berg van de verheerlijking beklommen. Hier werden Zijn kleren wit als het licht (Mat. 17:2), blinkend, zeer wit als sneeuw (Mark. 9:3), blinkend wit (Luk. 9:29). Bovendien

⁴ Al werd de Heere Jezus deze purperen mantel door de mensen als bespottung omgehangen, toch mogen wij er ons van bewust zijn dat God het zo geleid heeft dat ook dit deel van het voorhangsel verwees naar de Heere Jezus.

horen wij het getuigenis van God over Zijn Zoon. Hier wordt ons een korte blik gegund op de onmetelijke waardering van God voor Zijn geliefde Zoon. En profetisch zien we Zijn heerlijkheid die op aarde in het Duizendjarig Rijk wordt geopenbaard. Pas na de opstanding van de Heere Jezus mochten de drie apostelen spreken over wat ze gezien hadden, maar toen hebben ze er ook van getuigd (2 Petr. 1:16-19)!

Over de kleding van de Heere Jezus in de dagen na Zijn opstanding tot aan Zijn hemelvaart vinden wij in de Bijbel niets vermeld. Maar in het laatste Boek, Openbaring, lezen we opnieuw over Zijn kleding. In hoofdstuk 1, wanneer de apostel Johannes zich omkeert om te zien van wie de stem die met hem spreekt, komt. Dan ziet hij de Heere Jezus, gekleed in een 'gewaad tot op de voeten, en op de borst omgord met een gouden gordel' (vs. 12-13). Het lange gewaad onderstreept Zijn majesteit. Hier stelt Hij Zich aan Zijn Gemeente voor als Rechter. In de hoofdstukken 2 en 3 lezen wij dat Hij oordeel moet aanzeggen en uitvoeren.

En wanneer we naar onszelf kijken, merken we dat Hij ook bij ons veel moet oordelen (1 Petr. 4:17). Zijn oordeel houdt geen rekening met onze meningen of gevoelens. Zijn borst, de zetel van Zijn gevoelens voor ons, is omgord met een gouden gordel – het beeld van Goddelijke heerlijkheid en gerechtigheid. Zijn Gemeente hoort reeds op aarde aan de eisen van Goddelijke gerechtigheid en heiligheid te beantwoorden (Ps. 93:5; Ef. 5:27).

In Openbaring 19 volgen wij – uitgebeeld door de legermachten in de hemel – onze Heere Jezus als ruiter; Hij is bekleed met een in bloed gedoopt bovenkleed. Dit kleed is een teken van het oordeel over de levenden naar wie de Heere Jezus zal

uittrekken, samen met ons, Zijn leger. Een verwijzing naar deze betekenis vinden we in Jesaja 63:1-6, waar ook wordt gesproken over het oordeel over de volken. Op Zijn hoofd vinden we niet langer de doornenkroon, maar vele diademen als teken van Zijn hoge positie en majesteit. De gelovigen zien wij daar bekleed met fijn linnen, wit en smetteloos – de rechtvaardige daden van de heiligen.

In elk opzicht is het nodig dat wij de Heere Jezus beter bezien om Hem beter te leren kennen. Wanneer wij Hem bezien in Zijn veelvoudige heerlijkheden, brengt dat ons tot aanbidding en tot een levenswandel die wordt gekenmerkt door reinheid en overgave.

'Daarom, heilige broeders, deelgenoten aan de hemelse roeping, let op de Apostel en Hogepriester van onze belijdenis: Christus Jezus. Hij is getrouw aan God, Die Hem aangesteld heeft' (Heb. 3:1-2).

Dietmar Gottschild

**'Want let toch scherp op
Hem Die zo'n tegenspraak
van de zondaars tegen Zich
heeft verdragen, opdat u
niet verzwakt en bezwijkt
in uw zielen'.**

Hebreeën 12:3

Bijbelstudie

Het Evangelie naar Mattheüs

'Het geslachtsregister van Jezus Christus, de Zoon van David, de Zoon van Abraham' (Mat. 1:1).

De volgorde van de Bijbelboeken zoals die in de Bijbel staat, is niet geïnspireerd, dat wil zeggen niet door God op bovennatuurlijke wijze ingegeven. Toch kunnen wij de plaatsing van bepaalde boeken goed begrijpen. Het is ook begrijpelijk dat we het Evangelie naar Mattheüs aantreffen als eerste boek van het Nieuwe Testament. Want Mattheüs sluit meer dan de andere evangelisten aan bij het Oude Testament. Hij stelt de Heere Jezus voor als de langverwachte Koning – de Messias op Wie in elk geval het gelovige deel van het volk Israël wachtte.⁵

Jezus Christus, de Koning van Israël

Het hoofdthema van het Evangelie naar Mattheüs is dus: Jezus Christus, de door God gegeven Messias voor het volk Israël.⁶ Daar past bij dat de schrijver zelf Jood is; Lukas bijvoorbeeld was geen Jood. En Mattheüs was niet zomaar een Jood, hij was tollenaar, dus douaneambtenaar. Daardoor ondersteunde hij de overheersing door Rome, want Israël was toen een deel van het Romeinse Rijk. Maar nu ging Mattheüs een boek schrijven over de echte heerser over Israël, de Heere Jezus.

Al in het eerste hoofdstuk wordt deze aanspraak duidelijk. De Heere Jezus wordt aangeduid als Zoon van David en Zoon van Abraham. Elke Jood – en iedereen die het Oude Testament heeft gelezen – weet

dat David koning was over Israël. De zoon van David was de grote koning Salomo. Met deze twee koningen wordt de Heere Jezus hier in verband gebracht als de eigenlijke Erfgenaam van David. Later zou de Heere Jezus nog duidelijk maken dat Hij niet alleen Zoon maar ook Heer van David is (Mat. 22:41-46).

Maar de Heere Jezus is ook de 'Zoon van Abraham', aan wie God al Zijn beloften had gegeven. Deze beloften zouden in Izak vervuld worden. Ook hier wordt de Heere Jezus dus aangewezen als de eigenlijke Rechthebbende op de beloften van God aan Zijn volk Israël, de nakomelingen van Abraham en Izak.⁷

Ook het geslachtsregister van de Heere Jezus maakt Zijn aanspraken op de koningskroon en de beloften duidelijk. In

⁵ Dit gelovige deel van het volk wordt in de Bijbel vaak overblijfsel genoemd. Het was en is niet meer het hele volk dat zich onderwerpt aan Gods geboden, maar alleen een deel – een overblijfsel. Dat overblijfsel was er t.a.v. het volk Israël (verg. bijv. Jes. 1:9 (HSV: ontcomenen); Micha 2:12). Maar ook in onze tijd worden zij die in de Heere Jezus geloven een overblijfsel genoemd. Want er zijn er wel veel die zich Christen noemen, maar er zijn er maar weinig bij wie achter deze belijdenis ook echt geloof staat. En in de toekomst zal niet het hele volk Israël zich tot de Heere Jezus bekeren, maar slechts een deel van het volk – het overblijfsel (Rom. 9:27). Maar God beschouwt het overblijfsel met het oog op de voorrechten en verantwoordelijkheid als het hele volk. Deze gedachte vinden we telkens weer in de Bijbel, onder andere in Romeinen 11:26.

⁶ We gaan er hier niet dieper op in dat er overeenkomsten zijn tussen de vier bloedoffers in het Oude Testament (vooral Lev. 1-5) en de weergave van onze Heere Jezus in de evangeliën. Het Evangelie naar Mattheüs toont het sterven van onze Meester vooral in overeenstemming met het karakter van het schuldoffer.

⁷ Ik heb de indruk dat deze twee titels ook twee heerlijkheden aangeven die we in het Nieuwe Testament vinden: de Heere Jezus is de door God beloofde Koning (Zoon van David), maar Hij is ook de eeuwige Zoon van God, Die in Zichzelf leven bezit. Wordt dit misschien aangegeven door de verwijzing dat Hij Zoon van Abraham is?

drie series van elk veertien geslachten wordt de afstamming van Christus tot op David en Abraham aangetoond.

Hoe Jezus Christus in het Evangelie naar Mattheüs wordt voorgesteld

Het Evangelie naar Mattheüs bevat 28 hoofdstukken. In de eerste twaalf zien we dat de Heere Jezus als de beloofde Koning naar Zijn volk toekomt om het bij God terug te brengen. Maar het volk Israël wil Hem niet aannemen. Dat geldt voor de leidinggevende laag van het volk in hun verschillende religieuze en politieke groeperingen (de overpriesters, schriftgeleerden, farizeeën en sadduceeën), en ook voor het gewone volk.

Daarom trekt de Heere Jezus Zich terug van het Joodse volk (vanaf Mat. 13), om dan ook andere volkeren verlossing en genade aan te bieden. Vanaf dat ogenblik zien we Hem als Degene Die door Zijn volk verworpen is. Heel kenmerkend is het begin van dit hoofdstuk: 'Op die dag verliet Jezus het huis en ging bij de zee zitten'. Hier konden Joden en niet-Joden (heidenen, volkeren) zich om Hem heen verzamelen om Zijn genadeboodschap te horen.

Net zoals in de andere evangeliën⁸ worden in de laatste hoofdstukken de kruisiging en de opstanding van de Heere geschilderd (vanaf Mat. 26). Opvallend is dat we de Hemelvaart van de Heere Jezus in dit Boek niet aantreffen. Hij zegt tegen Zijn discipelen: 'En zie, Ik ben met u al de dagen, tot de voleinding van de wereld' (28:20). Hem is alle macht gegeven in hemel en op aarde (vs. 18). Mattheüs legt er nu de nadruk op dat de Heere Jezus deze macht op aarde uitoefent, doordat Hij de discipelen kracht geeft voor de

zendingsopdracht. Hij zou in hun midden en door hen heen werken, al was Hij niet meer in levenden lijve op aarde. Zij zouden Zijn aanwezigheid echter net zo duidelijk merken alsof Hij in hun midden was.

Jezus Christus en het Koninkrijk der hemelen

Nu is Jezus Christus in de hemel. Vanuit de hemel oefent Hij macht en gezag uit. Deze regeringsvorm noemt Mattheüs het 'Koninkrijk der hemelen'. Alleen hij gebruikt dit begrip.

Het was al in het Oude Testament bekend dat God een koninkrijk heeft waar Hij regeert en heerst. 'Zij zullen de heerlijkheid van Uw Koninkrijk in herinnering roepen en van Uw macht spreken' (Ps. 145:11). Ook de profeet Daniël heeft daar verschillende keren op gewezen. Zo verwachtten de Joden dus dat God door Zijn Messias dat koninkrijk openlijk zou oprichten.

En nu was de Heere Jezus op aarde gekomen en herkenden de gelovigen in Hem de Koning (verg. bijv. Joh. 4:29). Ook Zijn discipelen rekenden er vast op dat Hij het koninkrijk van God op aarde zou oprichten: 'Wij hoopten dat Hij het was Die Israël zou verlossen' (Luk. 24:21); met die verlossing bedoelden ze ook een politieke bevrijding.

Maar het volk wilde Jezus niet als Koning hebben. Zij verwierpen Hem en nagelden Hem aan het kruis. Toch heeft God de gedachte aan Zijn koninkrijk niet opgegeven. En Hij zal Zijn heerschappij niet pas in de toekomst realiseren! Nu al heeft Hij Zijn rijk hier op aarde, maar op een verborgen manier. Dit alles vat Mattheüs samen met de uitdrukking 'Koninkrijk der Hemelen'. De heerser, de Koning is afwezig. Hij is nu in de hemel en regeert daarvandaan.

⁸ Hier alleen een korte opmerking dat men de evangeliën van Mattheüs, Markus en Lukas ook wel de synoptische Evangeliën noemt, omdat ze op gelijksoortige manier zijn opgebouwd. In meer of minder chronologische volgorde beschrijven ze de woorden en daden van onze Heere en wijzen ze erop dat de Heere Jezus steeds weer verworpen werd. Johannes daarentegen heeft een heel andere invalshoek. Hij vermeldt maar weinig daden van de Heere, maar in plaats daarvan een lange reeks toespraken die we in geen van de andere drie evangeliën aantreffen. Bovendien wordt de Heere Jezus in het Evangelie naar Johannes van het begin af als verworpen voorgesteld

Daarom heeft Zijn rijk een hemels karakter. Het is niet aards, niet van deze wereld. Maar voorlopig blijft dit waar: Zijn heerschappij wordt alleen geaccepteerd door wie Hem als Verlosser en Heere in hun leven hebben aanvaard.

Jezus Christus en de Gemeente

Er is nog een andere opvallende uitdrukking in het Evangelie naar Mattheüs: de Gemeente (of: Kerk, Vergadering). In de andere evangeliën komen we deze uitdrukking, deze ‘gemeenschap’ niet tegen. Met het gebruik van dit begrip kondigt de Heere Jezus aan dat er na Zijn dood, opstanding en hemelvaart een nieuwe gemeenschap van mensen op aarde zou komen met bijzondere kenmerken en die bijzondere zegeningen zou ontvangen. Dan gaat het over alle gelovigen die in de tijd tussen Pinksteren (Hand. 2) tot aan de opname hun zonden belijden en de Heere Jezus als hun persoonlijke Verlosser aanvaardden.

In Mattheüs 16:18 spreekt de Heere Jezus erover dat Hij Zelf de eigenaar en de grondlegger van deze Gemeente is, die niet door de dood of door de duivel kan worden overweldigd. Daardoor is de Gemeente met iedereen die daarbij hoort volkomen veilig bij de Heere Jezus.⁹

In Mattheüs 18:15-20 laat de Heere Jezus vervolgens zien met welk gezag Hij de plaatselijke gemeente heeft bekleed. Dat gaat gepaard met heerlijke zegeningen, maar ook met grote verantwoordelijkheid, zoals vers 20 toont: ‘Want waar twee of drie in Mijn Naam bijeengekomen zijn, daar ben Ik in hun midden’.

Jezus Christus – de vervulling van vele oudtestamentische profetieën

Mattheüs spreekt in zijn evangelie echter niet alleen over nieuwe dingen. Hij laat

tegelijktijd zien dat veel daden van de Heere Jezus de vervulling zijn van lang geleden uitgesproken profetieën. In totaal vinden we bij hem ongeveer zestig aanhalingen uit het Oude Testament. Veertienmaal worden feiten in het leven van de Heere rechtstreeks aangeduid als vervulling van bepaalde profetieën.

Daardoor wordt het heel duidelijk dat de Heere Jezus de door God gezonden Messias is, Die door de deur (Joh. 10:2) van het Oude Testament naar Zijn volk toekomt. Hij is niet alleen maar de vervulling van veel beelden, offers en aanduidingen in het Oude Testament. Vele profetische uitspraken zijn nadrukkelijk gemaakt om op Christus te wijzen. Dat moet ons allemaal aansporen om het Oude Testament in die zin nog eens grondig te lezen!

Zijn vijf grote toespraken

Een belangrijk deel van het Evangelie naar Mattheüs vormen de onderwijzende toespraken. En ook die zijn uiteindelijk de vervulling van een oudtestamentische profetie: ‘Door de kennis van Hem zal de Rechtvaardige, Mijn Knecht, velen rechtvaardig maken’ (Jes. 53:11). Vijf grote toespraken vinden we in dit boek. Mattheüs heeft van God de opdracht gekregen om vele uitspraken van onze Heere, die vast niet allemaal bij dezelfde gelegenheid zijn gedaan, in vijf grote toespraken samen te vatten om ons in elk daarvan een bepaalde leerstelling door te geven.

1. De bergrede (5:1-7:28)

In deze toespraak – waarschijnlijk de bekendste – maakt de Heere Jezus de principes van het Koninkrijk der hemelen bekend als tegenstelling tot de wet. Deze drie hoofdstukken zijn vaak de ‘grondwet van het koninkrijk’ genoemd. Het is opvallend dat de Heere Jezus in deze zoge-

⁹ Dat betekent natuurlijk niet dat deze mensen op aarde geen moeilijkheden zouden kunnen hebben. Petrus, tot wie de Heere Jezus deze woorden in Mattheüs 16 spreekt, is daar het beste voorbeeld van, want hij werd een martelaar. Maar daarom gaat het de Heere Jezus niet. In geestelijk opzicht laat Hij niet toe dat de Gemeente (en daarmee ook de gelovigen) overweldigd worden. Zij zullen bij Christus in heerlijkheid zijn.

noemde bergrede met geen woord rept over Zijn lijden en Zijn dood. Veeleer legt Hij het werkelijke karakter van Zijn toekomstige regering bloot: gerechtigheid. Dan zal er voor het eerst een regering zijn die door en door rechtvaardig is.

Er is vaak gevraagd of deze toespraak voor Christenen geldt. Velen willen de bergrede 'een op een' voor Christenen tot grondslag maken; anderen menen echter dat de Heere Zich richt tot Zijn discipelen en daarmee tot de Joden, zodat wij ons als Christenen van deze drie hoofdstukken niets hoeven aan te trekken.

Beide opvattingen zijn verkeerd. Aan de ene kant wordt iedereen bij het lezen van deze drie hoofdstukken duidelijk dat deze prediking een door en door Joods karakter draagt. Vooral hoofdstuk 5 maakt duidelijk dat de Heere Jezus hier de wet niet intrekt; Hij was niet gekomen om die af te schaffen, maar te vervullen (vs. 17). Hij scherpt die zelfs aan. Uit Romeinen 10:4 weten wij echter: 'Want het einddoel [Duits: einde] van de wet is Christus, tot gerechtigheid voor ieder die gelooft'. Bij wijze van voorbeeld is er in deze zin verkeerd gebruikgemaakt van het 'Onze Vader' (Mat. 6:9-13), alsof Christenen dit gebed altijd weer moeten bidden.

Aan de andere kant zou het even verkeerd zijn om de bergrede buiten beschouwing te laten. Want de morele grondslagen van Gods regering zijn nog nooit veranderd: God belooft het goede en veroordeelt en bestraft het kwade. Moeten wij niet het 'zout van de aarde' en het 'licht van de wereld' zijn? Daarom gelden deze morele en geestelijke principes van het Koninkrijk der hemelen ook voor ons.

2. De toespraak bij de uitzending (10:1-11:1)

In Zijn tweede grote redevoering wendt de Heere Jezus Zich uitsluitend tot Zijn twaalf discipelen, overigens ook tot Judas Iskariot. De Koning zendt Zijn onderdanen uit om in Zijn rijk van Hem te getuigen. Want Zijn koninkrijk moet opgericht worden. Deze dienst moest uitgevoerd worden terwijl de Heere Jezus hier op aarde leefde (vs. 1-15). Maar hij moest ook verder doorgevoerd worden totdat het Duizendjarig Rijk werkelijk opgericht zou worden (vs. 16-23).¹⁰ In zoverre zijn de twaalf apostelen hier de voorlopers van de Heere en Koning Jezus Christus.

In het verdere verloop van deze toespraak laat de Heere Jezus zien dat de getuigen wel door de mensen vervolgd worden, maar toch hebben ze hun dienst van God ontvangen en die moeten ze dus ook voor Hem vervullen. En dat wordt beloond!

Uit enkele bevelen van de Heere wordt duidelijk dat de geboden die in deze toespraak vervat zijn een eenduidig Joods karakter hebben, zodat wij die details niet kunnen overbrengen naar ons leven als dienaar.¹¹ Daarom verandert de Heere Jezus Zelf deze opdracht in Lukas 22:35-37; ook in Mattheüs 28:19-20 krijgen wij een indruk van het veranderde karakter. Toch kunnen Christenen dit hoofdstuk evenmin overslaan als de hoofdstukken 5-7. Aan de ene kant zal elke Christen belangstellen in wat zijn Heere en Verlosser ook voorzien heeft voor andere periodes. Aan de andere kant geldt ook hier dat er bepaalde morele¹² principes zijn waar we voor ons eigen leven van kunnen leren.

¹⁰ De Heere Jezus doelt daarbij niet op de 'tussengeschoven' periode die wij het Christelijke tijdperk noemen en waarin wij nu leven. Van deze periode hadden de Joden, en alle oudtestamentische gelovigen, geen weet. Onze bedeling is een geheimenis dat God pas door de apostel Paulus en andere apostelen heeft geopenbaard.

¹¹ Dit slaat bijvoorbeeld op de genezingen van zieken en het ujdrijven van demonen (vs. 8). Maar het gaat ook om de instructie om geen twee paar sandalen en geen staf mee te nemen – iets wat we later in de brieven in het Nieuwe Testament niet terugvinden. Ook het uitspreken van het oordeel in vers 14 – het stof van de voeten te schudden wanneer je niet ontvangen wordt – is in tegenstrijd met de houding van genade die ons tegenwoordig moet kenmerken.

¹² Dat zijn geestelijke, innerlijke principes – geen uiterlijke

3. De toespraak over het Koninkrijk der hemelen (13:1-53)

In Mattheüs 13 lezen we over zeven of acht gelijkenissen die de Heere aan de mensen en Zijn discipelen vertelt. In de gelijkenis van de zaaier legt de Heere Jezus uit dat het Woord van God gepredikt wordt, maar dat de ontvangers van dat Woord er heel verschillend op reageren. Velen wijzen ten slotte het woord af; maar enkelen geloven het Woord en dragen vrucht voor God (vs. 1-23).

Daarna komen er drie gelijkenissen van het Koninkrijk der hemelen die de uiterlijke ontwikkeling laten zien die dit koninkrijk zal doormaken na het vertrek van de Heer van dat rijk (de Heere Jezus).

De gelijkenis van de akker verduidelijkt het gemis aan trouw bij de dienaars in het koninkrijk en het massale werk van de satan en zijn dienaren om het zaad van het Woord te verstoren.

De gelijkenis van het mosterdzaad toont de verbazingwekkende ontwikkeling van de grote uitbreiding van het Koninkrijk der hemelen zo dat elke soort van kwaad (de vogels in de lucht) in dit rijk een plek vindt. In de gelijkenis van het zuurdeeg leert de Heere de mensen dat de zonde in het Koninkrijk der hemelen steeds verder zal uitdijen en het hele systeem van de Christenheid verzurend zal doordringen. Deze gedachte maakt duidelijk dat wij allemaal in dit Rijk leven!

In de volgende drie gelijkenissen die de Heere Jezus alleen aan Zijn discipelen vertelt en die gaan over dingen die alleen gelovigen op de juiste manier kunnen begrijpen, gaat het niet langer over het uiterlijke maar over het innerlijke karakter van het koninkrijk. De gelijkenis van de schat toont ons de schat die het gelovige Israël voor God en de Heere Jezus voor-

stelt (verg. Ex. 19:5 en Ps. 135:4, waar sprake is van 'eigendom' d.w.z. 'schat'). Juist voor dit gelovige overblijfsel is de Mens Jezus Christus gestorven (vs. 44). In de gelijkenis van de parel vinden wij een beeld van de Gemeente waarvoor de Heere Jezus Zijn leven gegeven heeft (Ef. 5:25).¹³

En in de gelijkenis van het visnet hebben we een verwijzing naar de toekomst, wanneer de Gemeente in de hemel zal zijn en het 'visnet' ook onder de volkeren wordt uitgeworpen om een grote menigte mensen voor de Heere Jezus te winnen (Openb. 7:9-17).

De achtste gelijkenis, over het oude en het nieuwe, wordt gemakkelijk over het hoofd gezien. Hier laat de Heere Jezus zien dat Zijn onderwijs voor een deel sloeg op dingen die in het Oude Testament geopenbaard waren – zoals de oprichting van het koninkrijk, maar dat het ook volkomen nieuwe thema's kent – bijvoorbeeld Zijn verwijzing naar de Gemeente van de levende God.

4. De prediking over 'persoonlijk en gemeenschappelijk gedrag' (18:1-19:1)

In deze toespraak gaat de Heere Jezus in op een reeks principes voor het persoonlijke en gemeenschappelijke gedrag van gelovigen. Daarbij gaat het over de gezindheid van de discipelen (nederigheid), maar het gaat er ook om dat we niet tot aanstoot zijn. Ook laat de Heere zien welke waarde God aan een afzonderlijke ziel toekent om die te redden.

Verder gaat het over onze houding tegenover anderen en in welke vergevingsgezindheid wij hen tegemoet moeten komen.

Ten slotte behandelt de Heere Jezus het thema over de zegeningen voor de

¹³ Door sommige uitleggers worden de twee gelijkenissen van de schat in de akker en de parel als een soort dubbele gelijkenis opgevat. Dan slaan ze allebei op de Gemeente waarvoor de Heere Jezus gestorven is. Tervijl de schat dan meer de nadruk legt op de waarde voor de Heere Jezus van elke gelovige afzonderlijk, laat de parel dan de waarde van de geweldige eenheid van de Gemeente zien, die tot uitdrukking komt in deze ene parel.

Gemeente wanneer de gelovigen op Bijbelse manier met elkaar omgaan.

5. De prediking over de eindtijd (24:1-25:46)

In deze laatste grote prediking legt de Heere Jezus aan Zijn discipelen de ontwikkelingen uit die er op aarde zullen komen na Zijn hemelvaart. Daarbij wordt duidelijk dat de discipelen net zoals hun Meester verwerping en vervolgingen te lijden zullen krijgen. De Heere Jezus grijpt daarbij terug op de driedeling die Hij al bij de behandeling van het inwendige karakter van het rijk heeft gebruikt: Israël, de Gemeente en de volkeren.

In het eerste deel (24:1-44) gaat het over het lot van Israël, in het bijzonder het trouwe overblijfsel van het volk. Hier wordt een brug geslagen tussen de tijd onmiddellijk na het vertrek van de Heere en Zijn wederkomst in heerlijkheid (vs. 30).

In het tweede deel (24:45-25:30) houdt de Heere Jezus Zich in drie gelijkenissen bezig met de periode van de Christenheid: hier vinden we de gelijkenissen van de trouwe en de slechte slaaf, van de tien maagden en van de man die op reis ging naar het buitenland en zijn slaven talenten gaf. Daardoor worden Christenen aangespoord om trouwe en waakzame dienaars te zijn, die op de Heere Jezus wachten en tot Zijn eer werken met de ons toevertrouwde genadegaven.

In het derde en laatste deel (25:31-46) legt de Heere Jezus aan Zijn discipelen uit wat het lot zal zijn van de volken: het oordeel over hen wanneer Hij als Zoon des mensen terugkomt op deze aarde om Zijn Vrederijk op te richten en in gerechtigheid te heersen. Ook onder de volkeren zullen er mensen zijn die Hem als Heere aannemen, en anderen die Hem afwijzen en voor eeuwig verloren gaan.

Er is niets mooiers dan je met de Heere Jezus bezig te houden. Hem in het Evan-

gelie naar Mattheüs te zien en voor Hem neer te vallen, dat is een heerlijke opdracht die wij allemaal mogen uitvoeren.

Vragen voor zelfstudie

- Wie is de schrijver van dit evangelie? Waarom heeft God juist hem uitgekozen?
- Vanuit welke invalshoek wordt de Heere Jezus in dit evangelie getoond? Zoek daar voorbeelden van.
- In ieder evangelie wordt de Heere Jezus niet alleen maar vanuit één invalshoek getoond. Waar kun je Hem in het Evangelie naar Mattheüs vinden als Zoon van God, als Zoon des mensen, als dienaar, als profeet?
- Welke 'structuur' heeft dit evangelie? Waarom?
- De offerdood van de Heere Jezus en de offers in Leviticus 1-5 vertonen overeenkomsten. Welke vallen hier in het bijzonder op?
- De evangeliën in het Nieuwe Testament hebben elk een verband met een ander boek of een andere brief in het Nieuwe Testament. Welke boeken bouwen in het bijzonder voort op het Evangelie naar Mattheüs?
- Waarom is het juist Mattheüs die zo vaak teruggrijpt op het Oude Testament? Waarom is juist hij het die de Gemeente introduceert?
- Ieder evangelie kijkt ook vanuit een speciale invalshoek naar de discipelen. Welke is dat in het Evangelie naar Mattheüs?
- Waarom heeft de Heere Jezus Judas Iskariot als discipel uitgekozen hoewel Hij wist dat deze voor eeuwig verloren zou gaan en Hem zelfs zou verraden?

Manuel Seibel

1 Petrus 3:19

Vraag: Je leest soms dat de Heere Jezus (of Zijn Geest) aan de doden gepredikt zou hebben terwijl Hij Zelf in het graf lag. Dan beroept men zich op 1 Petrus 3:19-20. Klopt die visie?

Antwoord: Sommige gelovigen hebben inderdaad gedacht dat 1 Petrus 3:19-20 zou betekenen dat Christus in het dodenrijk gepredikt heeft. Maar wanneer je wat nauwkeuriger naar deze tekst kijkt, kom je tot de conclusie dat dit niet het geval is.

In deze verzen gaat het niet om de menselijke geest van Jezus (Die in het paradijs was terwijl Zijn lichaam in het graf lag; zie Luk. 23:43), maar om de 'Geest van Christus', de Heilige Geest (zie vs. 18).

Hoezo? Wel, in Noachs tijd ging Christus heen en predikte door Noach 'de prediker van de gerechtigheid' (2 Petr. 2:5) aan de mensen die toen leefden (Gen. 6:3). Net zoals de Geest van Christus in de profeten van het Oude Testament was (1 Petr. 1:11) en Christus met Pinksteren in de Persoon van de Heilige Geest kwam om vrede te verkondigen aan wie veraf en aan wie dichtbij waren, zo was Hij ook in Noach.

Echter, omdat die mensen destijds ongehoorzaam waren en de prediking niet wilden geloven, is het nu voor hen te laat. Toen zij stierven, ging hun geest naar het dodenrijk, de 'gevangenis', waar ze sindsdien wachten op de opstanding voor het oordeel. In het dodenrijk is er geen prediking en geen herkansing meer (zie Luk. 16:23-31).

Joachim E. Setzer

Saul bij een waarzegster

Vraag: 1 Samuel 28

- I. Was dat echt de goede Samuël?
- II. Wat had Saul beter kunnen doen?
- III. Is Saul na zijn dood in het paradijs gekomen, omdat Samuël zei dat hij morgen bij hem zou zijn?

Antwoord: Het voorval in 1 Samuël 28 heeft al veel gelovigen beziggehouden en veel vragen opgeworpen. Ondanks alle pogingen om dit te verklaren, is het toch niet mogelijk deze duistere scène tot in het laatste detail te begrijpen, want God heeft ons niet alles geopenbaard.

1 De meest voorkomende vraag bij dit hoofdstuk is de vraag die jij waarschijnlijk ook stelt: Was het echt Samuël die verscheen?

Saul gaat naar een waarzegster, een spiritistisch medium dat mensen in contact brengt met demonen. Die zonde was zó ernstig dat deze mede genoemd wordt als oorzaak voor zijn dood. 'Zo stierf Saul vanwege zijn trouwbreuk, die hij tegenover de HEERE had gepleegd, vanwege het woord van de HEERE, dat hij niet in acht had genomen, en ook omdat hij een dodenbezweerder had geraadpleegd' (1 Kron. 10:13 e.v.). Een spiritistisch medium, dus iemand die door een demon bezeten is, staat in contact met demonen. Maar geen mens en ook geen demonen kunnen doden oproepen. De sleutel tot de dood en het dodenrijk heeft alleen de Heere Jezus (Openb. 1:18).

Maar demonen verschijnen vaak in de gedaante van de opgeroepen persoon en wekken dan de indruk dat die doden echt mededelingen doorgeven aan de levenden. Van alle demonische manipulaties, te beginnen bij 'onschuldige' (zoals velen

onterecht geloven) horoscopen tot en met direct contact met de demonische wereld, hoort iedereen zich ver te houden. Er zijn verschillende pogingen geweest om dit hoofdstuk te verklaren. De belangrijkste daarvan bespreken we hier.

1. Velen hebben gezegd dat dit allemaal bedrog is. Die vrouw zou maar iets hebben voorgespiegeld. Maar dat is onmogelijk, want de Bijbel zegt meermalen in dit hoofdstuk dat zij Samuël zag en dat Samuël sprak.
2. Om dezelfde reden is ook de uitleg niet overtuigend dat hier demonen via de vrouw zouden spreken (en niet Samuël). De uitspraak in de tekst dat het echt Samuël was die verscheen en sprak, is te direct.
3. Een andere verklaring gaat ervan uit dat het echt Samuël was die door een spiritistisch proces opgeroepen is. En daarom zou het dan echt Samuël zijn. Maar zoals al vermeld, hebben de duivel en zijn demonen niet de macht om doden te laten verschijnen, en al helemaal niet een gelovige als Samuël.

Er blijft dus maar één mogelijkheid over die klopt met de Bijbelse tekst:

- a) het was echt Samuël;
- b) niet de vrouw heeft hem laten komen, maar God.

Dat wordt ook duidelijk uit vers 12: 'Toen de vrouw Samuël zag, schreeuwde zij met luide stem. De vrouw zei tegen Saul: Waarom hebt u mij bedrogen? Want u bent Saul!' De vrouw schrok omdat er iets gebeurde wat ze totaal niet had verwacht. Voor haar spiritistische sessies was het volledig uitgesloten dat er werkelijk doden tevoorschijn kwamen. Wij hebben hier de absolute uitzondering dat God

Saul nog één keer antwoordt doordat de vrouw Samuël laat komen. Saul heeft die verschijning overigens zelf niet gezien (zie vs. 13-14).

2De geciteerde tekst uit 1 Kronieken 10 gaat verder met: '... en niet de Heere had geraadpleegd' (1 Kron. 10:14). Saul had de Heere, de God van Israël moeten raadplegen. Maar de Heere antwoordde niet. Erger nog: Samuël zei: 'Waarom raadpleegt u mij dan, als de Heere van u weggegaan is en uw vijand geworden is?' (1 Sam. 28:16). Voordat Saul een antwoord van God had kunnen verwachten, had hij zich moeten bekeren van zijn zonde en goddeloosheid. Dat is de betere route dan zich in de handen van de duivel te begeven.

3Dit punt heeft al velen tot verkeerde conclusies gebracht. Men zegt dat Samuël een gelovige was die na zijn dood in het paradijs is. Wanneer Saul 'naar hem toegaat', was hij dan dus ook een gelovige? Maar dan ga je veel verder dan de Bijbel. In het Oude Testament was er wel kennis van een dodenrijk waar de gestorvenen waren, maar het verschil tussen het paradijs en de plaats van eeuwige straf die we uit het Nieuwe Testament kennen, was nog niet geopenbaard. Samuël wil dus niets anders zeggen dan dat Saul binnenkort ook dood zou zijn. Hij doet daarbij geen uitspraak over de precieze omstandigheden van Saul na de dood.

Michael Vogelsang

Een testvraag

(Joh. 6:1-13)

Er waren vijfduizend mannen bij elkaar. Plus nog hun vrouwen en kinderen. Uit verschillende steden en dorpen waren zij de Heere Jezus achternagegaan. Ze hadden een lange reis gemaakt. Nu waren ze bij elkaar op een eenzame plaats. Ogenschijnlijk was er geen mogelijkheid om de catering voor deze massa mensen te regelen. Moesten ze dan maar weer hongerig naar huis gaan?

Dan stelt de Heere Jezus aan Zijn discipel Filippus de vraag: 'Waar zullen wij broden kopen, opdat deze mensen kunnen eten?' Wat? Stelt de Heere Jezus een vraag? Wist Hij dan vooraf geen antwoord? Had Hij geen oplossing voor dat probleem? Waarom stelt Hij zo'n vraag?

Welk doel had deze vraag?

De vraag van de Heere Jezus raakte de kern van de zaak. Het lijkt wel of deze vraag

ook precies in de roos was wat betreft de gedachten van de discipelen. Maar waarom stelt de Heere Jezus deze vraag – de Zoon van God, Die alles weet?

Het was geen retorische vraag waarop de Heere Jezus geen antwoord verwachtte. Het was ook geen vraag waarin het antwoord al besloten lag. Nee, het was een vraag die Filippus op de proef moest stellen. In vers 6 staat: 'Maar dit zei Hij om hem op de proef te stellen, want Hij wist Zelf wat Hij zou gaan doen'. Wat is een beproeving? In dit

geval is het gewoon een vraag om Filippus te 'testen'. Filippus' antwoord zou duidelijk maken wat voor gedachten hij had over de oplossing van dit probleem. Hoe zou hij dit probleem aanpakken? Wat zou hij kiezen? Wat zou hij doen? De Heere Jezus wist Zelf wat Hij zou gaan doen. Door deze vraag wilde Hij een drievoudig doel bereiken:

1. Filippus moest aan het denken worden gezet.
2. Door zijn antwoord moest hij bij zichzelf duidelijkheid krijgen over de situatie.
3. Door wat er verder zou gebeuren, zou hij beleven dat de Heere Jezus veel meer kan doen dan Filippus gedacht had; hij zou Hem Zelf beter leren kennen.

Vragen en keuzes vandaag

Ook wij staan vaak voor vragen en keuzes. Vaak vinden we het moeilijk om antwoorden te vinden of een keuze te maken. Wij zouden zo graag precies willen weten wat we doen moeten. Het liefst kregen we een duidelijke aanwijzing, het zo vaak begeerde 'briefje uit de hemel', met daarin het antwoord op onze vragen. Maar zo'n duidelijke aanwijzing

krijgen we niet! Om ons te testen stelt de Heere Jezus ons vaak voor een vraag of keuze. Hij wil bij ons zo graag bereiken wat Hij ook bij Filippus wilde bereiken.

(1) Aan het denken gezet worden

Een vraag of keuze vereist dat we nadenken. We moeten voors en tegens tegen elkaar afwegen. We maken een inventarisatie, we winnen advies in. Misschien staan we er aan het eind van ons denken precies zo in als Filippus: we hebben de moeilijkheid blootgelegd, maar zonder oplossing te vinden. Filippus had al uitgerekend: tweehonderd penningen aan brood zou nog niet eens genoeg zijn om iedereen een beetje te geven.

Wat had Filippus vergeten? Hij had nagelaten de Heere Jezus in zijn overwegingen te betrekken.

En wij? Hoe vaak vergeten wij dat precies zo! De Heere Jezus wist al wat Hij zou gaan doen. En ook vandaag weet Hij precies wat Hij met jou en mij van plan is. Maar door vragen en noodzakelijke keuzes wil Hij er ons altijd weer toe bewegen om Hem actief in ons leven op te nemen! Daarbij moeten we niet vergeten wie we zijn en dat we van onszelf niet eens in staat zijn om oplossingen te vinden of te realiseren. Dat kan nu juist alleen de Heere Jezus (Deut. 8:2).

(2) Helderheid krijgen over onze motieven

De Heere Jezus wachtte tot Filippus antwoord had gegeven. Filippus moest eerst zelf helderheid krijgen over wat er zich binnen in hem afspeelde. Zijn gedachten, zijn emoties – uit zijn antwoord werd alles duidelijk.

Ook vandaag kan de Heere Jezus vragen en keuzes in ons leven benutten om onszelf te laten zien welke motieven we hebben voor wat we doen. Die toepassing gaat misschien

Volg Mij!

verder dan wat we hier heel concreet bij Filippus aantreffen. Maar de vraag dringt zich aan ons op: Waarom doe ik dit wel en doe ik dat niet? Wanneer ik voor een keuze sta, moet ik duidelijkheid hebben over mijn motieven. Stemmen die motieven overeen met Gods Woord? Zijn het motieven die ook de Heere Jezus geleid hebben?

(3) De Heere Jezus beter leren kennen

Het effect van dit voorval is overweldigend. Alle hopeloosheid die in Filippus' antwoord besloten ligt, werd in het tegengestelde veranderd. De tegenwerping van Andreas (vs. 9) verdween. Alle mensen die er waren, kregen genoeg, en er bleef over.

De Heere Jezus wist van tevoren al hoe deze situatie zou aflopen. En de discipelen – onder de indruk van hoe groot hun Meester is – leerden dat ze Hem en Zijn werk meer in hun overwegingen moesten betrekken. Dat was het grote doel dat de Heere met Zijn vraag wilde bereiken.

Kreuzehulp

Vragen en keuzes zijn soms moeilijk voor ons. Misschien voelen we ons onzeker. De ervaring van Filippus kan ons echter verder helpen. De Heere Jezus weet precies wat Hij wil doen. Hij wil ons graag aan het denken zetten en ons onze motieven laten (her)overwegen. We mogen Hem in al ons overleg betrekken. Wanneer we Hem open en eerlijk zeggen waar onze moeilijkheden liggen, zal Hij ons niet in de steek laten!

Wanneer we zo met onze vragen en keuzes omgaan en echt bereid zijn om de wil van de Heere Jezus te doen, zal Hij ons innerlijke rust geven voor de juiste keuze. Dan zullen wij versteld staan van wat Hij doet!

Christian Rosenthal

Gods wil voor ons leven

*I*s het vandaag de dag echt nog wel mogelijk om Gods wil te doen? Nu overal op aarde de wil van de mens in scherpe tegenstelling staat tot Gods wil en de devaluatie van de 'Christelijke wereld' zienderogen toeneemt ... Eén Persoon heeft ons het voorbeeld gegeven. In elk detail van Zijn geloofsleven was de Heere Jezus trouw en gehoorzaam aan Gods wil. Hij zei niet alleen: 'Zie, Ik kom om Uw wil te doen' (Heb. 10:9), Hij vervulde die wil ook in volledige overgave aan Zijn God. Hoe zwaar weegt Gods wil voor ons? Wekt Zijn voorbeeld bij ons de wens om 'nu, in de tijd die ons nog overblijft in het vlees, niet meer naar de begeerten van mensen, maar naar de wil van God te leven' (1 Petr. 4:2)?

Gods soevereine wil – inleiding

God heeft een soevereine (onbeperkte) wil, waarvan niets de vervulling kan belemmeren. Het gebeurt zoals God het wil. Dat is een feit. Maar het doet totaal geen afbreuk aan de verantwoordelijkheid van de mens. Wij staan op een afstand en bewonderen deze wil (verg. Job 36:22-26; Ef. 1:5).

Gods wil in de vorm van duidelijke aanwijzingen

In Zijn Woord heeft God ons Zijn wil meegegeeld over vele details van ons praktische leven. Verzen als: 'Dit is de wil van God: uw heiliging, dat u uzelf onthoudt van de ontucht' (1 Thess. 4:3), of: 'Zo is het de wil van God, dat u door goed te doen het onverstand van de dwaze mensen de mond snoert' (1 Petr. 2:15) zijn eenduidig en hebben voor ons een verplichtend karakter. Daarnaast zijn er vele directe en indirecte richtlijnen voor ons persoonlijk en samen. Laten we goed vertrouwd raken

met deze gedachte wanneer wij Gods Woord lezen en overdenken. Dan zal het resultaat zijn: '... opdat u, volmaakt en volkomen, vaststaat in heel de wil van God' (Kol. 4:12).

Onze bereidheid om Gods wil te doen

Het is nuttig om erover na te denken of er bij ons echt bereidheid is om Gods wil te doen. Dat is een voorwaarde om Gods wil te leren kennen. 'Als iemand de wil heeft om Zijn wil te doen, zal hij van dit onderrecht weten of het uit God is' (Joh. 7:17). Wanneer het onze wens is om Gods wil te leren kennen, moeten wij eerst onze motieven onderzoeken. Willen wij eerst weten of Zijn wil voor ons acceptabel is? Of hebben wij écht de wens om Gods wil in daden om te zetten? God kent onze motieven. 'Laten we denken aan het overblijfsel van Israël dat aan Jeremia vroeg om God te raadplegen. Zij verzekerden hem dat ze Gods Woord in elk detail zouden gehoorzamen wanneer dit hun verteld zou worden (Jer. 42:5-6). Maar God wist dat zij in hun

hart niet oprecht waren (vs. 20) en alleen wilden gehoorzamen wanneer dat met hun eigen ideeën overeenkwam. Als wij niet eerlijk de bedoeling hebben om Gods wil te doen, zullen we nooit vast geworteld worden in de leer van Gods Woord' (L.M. Grant).

Alleen wanneer we Zijn wil wensen te doen, kan God ons verder leiden in het kennen van Zijn Woord en wil.

Gods wil aangaande persoonlijke leiding

Naast de geopenbaarde wil van God in de Bijbel is er ook een gebied waarvoor God Zijn wil niet nadrukkelijk of expliciet heeft meegedeeld, maar dat desondanks voor alle gelovigen geldt. Dat is het gebied van onze persoonlijke leiding. Dan gaat het niet om de vraag of iets moreel goed of fout is, maar eerder om de vraag hoe we in specifieke gevallen moeten handelen: of we een huis moeten kopen of huren, of we moeten verhuizen, of we een bepaalde plaats of bepaalde mensen moeten bezoeken, of we een bepaalde auto moeten kopen, en nog veel meer. Wat doen wij in zulke omstandigheden? Denken we misschien dat we deze keuzes zelf kunnen maken omdat daar geen nadrukkelijke richtlijnen voor zijn? Voortdurend moeten we beseffen dat wij niet van onszelf zijn. Paulus vroeg de Korinthiërs en daarmee ook ons vandaag: 'Weet u niet ... dat u niet van uzelf bent? U bent immers duur gekocht. Verheerlijk daarom God in uw lichaam' (1 Kor. 6:19-20). Het bewustzijn dat wij onze Verlosser toebehooren, is een belangrijke voorwaarde om de juiste keuzes te maken. 'Hij is voor allen gestorven, opdat zij die leven, niet meer voor zichzelf zouden leven, maar voor Hem Die voor hen gestorven en opgewekt is' (2

Kor. 5:15). Is Hij het niet waard dat wij alles in Zijn gezindheid doen?

Maar hoe kunnen we Zijn wil leren kennen, als die niet voor alle dagelijkse situaties aan ons is bekendgemaakt? Romeinen 12:2 helpt ons hierbij: 'Word niet aan deze wereld gelijkvormig, maar word innerlijk veranderd door de vernieuwing van uw

gezindheid om te kunnen onderscheiden wat de goede, welbehaaglijke en volmaakte wil van God is'.

'Hoe kunnen wij beproeven wat de wil van God is? Aan de ene kant door niet gelijkvormig te zijn aan deze wereld (negatieve kant), anderzijds doordat wij innerlijk veranderd worden door de vernieuwing van onze gezindheid (positieve kant). De principes waarmee de wereld het juiste pad wil vinden, zijn altijd doeltreffend gericht op materieel voordeel en comfort. Wordt er iemand een aantrekkelijke baan met goed salaris aangeboden maar ver van een plaatselijke gemeente, dan zal hij deze baan waarschijnlijk snel aanvaarden wanneer hij gelijkvormig is aan deze wereld. Maar heeft er bij hem een innerlijke verandering plaatsgevonden, dan zal hij in oprechtheid het belang van de Heere op de eerste plaats stellen.¹⁴ Door zijn vernieuwde

¹⁴ Dat hoeft in dit geval niet een 'nee' te betekenen tegen een verafgelegen plaats. Misschien wil de Heere daar wel een nieuw werk of getuigenis laten ontstaan. Maar dan zal bijv. dat topsalaris niet doorslaggevend zijn.

gezindheid bekijkt hij de situatie vanuit het standpunt van de Heere. Hij zal onderzoeken wat de goede, welbehaglijke en volkomen wil van God is.

Dit principe is van grote betekenis. Is onze gezindheid op die manier vernieuwd, dan hebben wij ons eraan gewend om te leren van Gods Woord. Hebben wij geleerd om de wil van God in grotere zaken te leren kennen, dan zullen wij ook in kleinere dingen meer onderscheidingsvermogen krijgen.¹⁵ Bij het lezen van Gods Woord zullen we merken dat die principes kunnen worden toegepast voor bepaalde vragen die ons bezighouden. Het onderwijst en verkwikt ons, in het bijzonder wanneer ons hart bereid is om te leren' (L.M. Grant).

De vrede van Christus

Een beslissend kenmerk of onze keuze overeenkomt met de wil van de Heer, is Zijn vrede in ons hart. Die zullen we ervaren wanneer de keuze Zijn goedkeuring krijgt; anders zal Hij ons geen innerlijke rust geven. In Mattheüs 11 maakt de Heere Jezus Zelf dit principe heel duidelijk: 'Neem Mijn juk op u, en leer van Mij dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart; en u zult rust vinden voor uw ziel' (vs. 29). Het juk is een beeld van onderwerping en gehoorzaamheid. Met andere woorden zegt de Heere Jezus: wanneer jullie Mij gehoorzamen en je aan Mij overgeeft, verzeker Ik jullie van innerlijke rust. Dit is dezelfde vrede die ook onze Heere kenmerkte. Want Hij was overgegeven aan Zijn God en Vader, 'gehoorzaam geworden, tot de dood, ja, tot de kruisdood' (Fil. 2:8). En deze vrede hoort ook in ons hart te heersen (of: te beslissen; verg. Kol. 3:15).

Voor Paulus was de heerschappij van de vrede niet alleen maar theorie. In de tweede Brief aan de Korinthiërs gunt hij ons een blik in zijn innerlijk: 'Toen ik nu in Troas kwam om het Evangelie van Christus te prediken, en daar een deur voor mij geopend was in de Heere, had ik geen rust voor mijn geest, omdat ik Titus, mijn broeder, niet vond, maar ik nam afscheid van hen en vertrok naar Macedonië' (hst. 2:12-13).

Paulus maakte zich grote zorgen over de Korinthiërs. Hij wachtte op Titus, die hem zou inlichten over de situatie in Korinthe. Maar hij trof hem niet aan. Innerlijk was hij onrustig. Daarom reisde hij ondanks de open deur voor het Evangelie door naar Macedonië. Wat stond hem daar te wachten? Vanbuiten benauwdheid, maar ook troost door de komst en de informatie van Titus, die hem vanbinnen tot rust lieten komen. Bij Paulus 'heersten' de omstandigheden dus niet, maar de 'rust in zijn geest'. Het oponthoud in Troas was gekenmerkt door rustige omstandigheden en een onrustige geest. In Macedonië was het precies andersom: onrustige omstandigheden (door de benauwdheid van buiten) en een rustige geest (door de troost via Titus). Dit laatste was beslissend.

Maak van alles een gebedsthema

Het 'probleem' van onduidelijkheid

Klinkt het jou wat ál te ingewikkeld? Of misschien te simpel omdat de ervaring jou wel anders heeft geleerd? Het kan zijn dat je vaak en lang tot de Heere bidt voor je een

¹⁵ Eigenlijk moeten wij door oefening in het kleine, Gods wil ook in grote levensvragen leren kennen. Vaak is het in de praktijk precies omgekeerd: eerst toelen wij onze afhankelijkheid in de grote dingen; later komen wij tot het bewustzijn dat we ook in de kleine omstandigheden de aansturing door onze Heere nodig hebben.

keuze maakt. Maar ben je er ook dan niet zeker van of het wel de wil van de Heere was. Ligt het er nu aan dat je niet dicht genoeg bij de Heere was?

Aan de ene kant kan het eraan liggen dat wij geen 'oogcontact' met onze Heere hebben en dat 'ons oor niet wakker' is. Want Hij wil ons graag met Zijn oog leiden (verg. Ps. 32:8: 'Ik geef raad, Mijn oog is op u') en ons oor openen 'zodat Ik hoor als zij die onderwijs ontvangen' (Jes. 50:4). Dit principe geldt nog steeds.

Maar aan de andere kant: als ik geen duidelijkheid krijg, is dat niet automatisch een aanwijzing dat ik niet dicht bij de Heere leef. Ik ben heel dankbaar dat Paulus dezelfde oefeningen kreeg als wij. Hoe vaak staat er niet dat hij zich iets ernstig had voorgenomen en toch verhinderd was! Op een keer was hij van plan naar de Korinthiërs te gaan en aansluitend door te reizen naar Macedonië, 'en weer van Macedonië naar u toe komen, om door u op weg geholpen te worden naar Judea (2

Wat wilde hij graag de wil van de Heere leren kennen en doen! En toch ervoer hij dat het soms anders uitpakte dan hij had gedacht. Was Paulus dan niet dicht genoeg bij de Heere? ... Het is niet aan ons die vraag te beantwoorden.

'Soms laat de Heere toe dat wij in een bepaalde zaak een tijd lang geen duidelijke aanwijzing krijgen. Daardoor worden we opgewekt om ons bewust te worden van onze afhankelijkheid van Zijn barmhartigheid. Dat drijft ons voortdurend tot gebed en tot het lezen van Zijn Woord, terwijl we de zaak overwegen. In veel gevallen zullen bepaalde dingen in Gods Woord zo op ons hart gebonden worden dat ze ons aanwijzingen geven voor wat de wil van de Heere is. Dan kunnen we rustig zijn in het stille vertrouwen dat de Heere ons op de juiste weg zal leiden ... Die houding zal ons niet tot een stoer zelfvertrouwen brengen en evenmin tot overijde daden ... Door het geloof in Hem zullen wij rust en vrede in het hart krijgen' (L.M. Grant).

Maar ook als we van mening zijn dat we de wil van God duidelijk hebben leren kennen, moeten we hier nederig en bescheiden mee omgaan. Als onze beslissing niet van principiële aard is, moeten we voorzichtig zijn om te zeggen dat we de wil van God in deze zaak met zekerheid kennen. Want hoewel de Bijbel spreekt over 'vervuld worden met de kennis van Zijn wil' (Kol. 1:9), staat er in combinatie met deze uitdrukking nooit 'zeker of 'zekerheid'. Ook hierin is Paulus een voorbeeld. In veel opzichten was hij zich niet van fouten bewust.

Toch zegt hij: 'Maar daardoor ben ik nog niet gerechtvaardigd. Wie mij echter beoordeelt, is de Heere ... Hij zal ook ... de voornemens van het hart openbaar maken' (1 Kor. 4:4-5).

Kor. 1:15-16). Dit voornemen werd echter niet uitgevoerd. Daarna zegt hij: 'Ik heb toch niet lichtvaardig gehandeld door mij dit voor te nemen? Of zijn de dingen die ik me voorneem, voornemens naar het vlees ...?' Paulus was bepaald niet oppervlakkig.

Volg Mij!

God behagen

Na deze overwegingen denkt iemand misschien dat het Christenleven te moeilijk is. Maakt God ons het leven niet wat te zwaar? Het leven in navolging van onze Meester is inderdaad geen 'wandelingetje'. Maar laten we dit bedenken: God heeft niet de bedoeling ons door Zijn wil terneer te drukken. Integendeel, Hij wil ons er gelukkig door maken. En juist wanneer wij innerlijk zo gedwongen worden om te bidden en Gods Woord te onderzoeken, zullen wij Zijn gelukkig-makende gemeenschap ervaren – veel meer dan wanneer we gedachteloos door de dag heen leven.

Zijn wil houdt altijd het beste voor ons in. Een leven naar Gods wil is het enige waarin Hij behagen scheidt en wat Hij ook zal belonen. 'De God nu van de vrede ... moge u toerusten tot elk goed werk om Zijn wil te doen, en in u werken wat in Zijn ogen welbehaaglijk is, door Jezus Christus' (Heb. 13:20-21). Kunnen wij ons een mooier oordeel over ons leven indenken dan dit: 'Vóór zijn wegneming kreeg hij namelijk het getuigenis dat hij God behaagde' (Heb. 11:5)?

Hartmut Mohncke

**'... dat u vervuld mag worden met de kennis
van Zijn wil, in alle wijsheid en geestelijk
inzicht, zodat u wandelt op een wijze de Heere
waardig ...'**

Kolosse 1:9

Het geloof van Noach

Tegenwoordig leven wij in een tijd die heel veel overeenkomsten heeft met de dagen voor de zondvloed. Daarom hebben wij ook het geloof van Noach nodig, zoals dat ons in Hebrreeën 11:7 wordt beschreven:

‘Door het geloof heeft Noach, toen hij een aanwijzing van God ontvangen had van de dingen die nog niet te zien waren, uit ontzag voor God de ark gebouwd, tot redding van zijn gezin. Daardoor heeft hij de wereld veroordeeld en is hij een erfgenaam geworden van de rechtvaardigheid die overeenkomstig het geloof is’.

Noach werd zeshonderd jaar voor de zondvloed geboren (Gen. 7:6). Hij leefde in een totaal verdorven wereld die rijp was voor het oordeel; in een eindtijd waarin ‘de slechtheid van de mens op de aarde groot was, en al de gedachtespinstels van zijn hart elke dag alleen maar slecht waren’ (Gen. 6:5). Maar het gaat niet over de toenmalige historische wereld. Want er staat o.a. in het Duits: ‘Dit is de geschiedenis van Noach. Noach was een rechtvaardig, oprecht man onder zijn tijdgenoten. Noach wandelde met God’ (Gen. 6:9).

Toen God besloot een oordeel te vellen, stelde Hij de mensen een termijn van honderdtwintig jaar (Gen. 6:3). ‘... Toen God in Zijn geduld nog eenmaal wachtte ... terwijl de ark gebouwd werd’ (1 Petr. 3:20). Noach had al vele jaren met God geleefd; nu moest hij actief worden en de ark bouwen.

Noach wordt ook een ‘prediker van de gerechtigheid’ genoemd (2 Petr. 2:5). De woorden van zijn prediking staan er niet bij. God richt onze aandacht liever op wat Noach gedaan heeft. Juist daarin zien we zijn voorbeeldige geloof.

Over dit geloof noemt Hebrreeën 11:7 maar liefst zeven dingen:

Volg Mij!

1. Het fundament van het geloof

‘Toen hij een aanwijzing van God ontvangen had’ – Geloof steunt altijd op het Woord van God.

In het begin staat er een uitspraak van God. God zet de eerste stap en openbaart iets van Zijn gedachten. Noach reageert daarop met geloof.

In onze tijd heeft God Zich volledig geopenbaard. Deze openbaring is in de Bijbel schriftelijk vastgelegd. Het geloof steunt op Gods uitspraken – in het bijzonder wanneer het gaat over dingen die het menselijke verstand niet kan bevatten of die nog niet te zien zijn. Het geloof neemt aan wat God zegt, eenvoudig omdat God het zegt.

2. Het terrein van het geloof

‘Van de dingen die nog niet te zien waren’ – Geloof heeft te maken met onzichtbare dingen.

God had Noach het komende oordeel aangekondigd. Daar was nog niets van te zien. ‘Want zoals ze bezig waren in de dagen voor de zondvloed met eten, drinken, trouwen en

ten huwelijk geven, tot aan de dag waarop Noach de ark binnenging, en het niet merken, totdat de zondvloed kwam en hen allen wegnam' (Mat. 24:38-39). Toen de vloed kwam, werd het zichtbaar. Toen viel er niets meer te geloven, toen was het te laat!

In Mattheüs 24 staat verder: '... zo zal ook de komst van de Zoon des mensen zijn'. Van de wederkomst van onze Heere is vandaag nog niets te zien. Ongelovige spotters vragen uitdagend: 'Waar is de belofte van Zijn komst? Want vanaf de dag dat de vaders ontslapen zijn, blijven alle dingen zoals vanaf het begin van de schepping' (2 Petr. 3:3-4). Dus ze zeggen eigenlijk: 'God zal niet onverwachts in de loop van de wereld ingrijpen; dat is nog nooit gebeurd en dat zal ook nooit gebeuren ...'. De apostel Petrus beantwoordt dat met een verwijzing naar de zondvloed (vs. 5-6). Toen heeft God wel gelijk ingegrepen en dat zal Hij opnieuw doen – niet meer met water maar met vuur (vs. 7).

3. Het in de praktijk brengen van het geloof

'Uit ontzag voor God' – Geloof bewerkt Godvrezendheid.

De overtuiging van het oordeel bewerkte bij Noach 'vrees'. Dat was geen angst zoals bij de mensen, toen de vloed kwam en ze voor een gesloten deur stonden. Het was ontzag, respect, Godsvrucht.

Het was geen verlamme vrees. Veeleer zette die hem in beweging. Uit ontzag begon hij aan de bouw van de ark. Zijn geloof bracht werken tevoorschijn, zoals altijd het geval is wanneer het geen dood geloof is (Jak. 2:17). Een dood geloof zonder werken, zonder de bouw van de ark, had Noach niet kunnen redden (verg. Jak. 2:14).

Voor ons geldt deze volgorde ook: geloof – Godvrezendheid – werken. We kennen bijvoorbeeld 'de vrees voor de Heere' (2 Kor.

5:11); we weten dat de ongelovigen voor de grote, witte troon zullen moeten verschijnen en wat dat betekent. Bewerkt dat bij ons geen woorden en werken?

4. Het werk van het geloof

'Heeft Noach ... de ark gebouwd' – Geloof maakt actief.

Het gereedmaken van de ark was een ongekend grote taak, die Noach waarschijnlijk ondoenlijk leek. Laten we ons eens voorstellen: een man moest een schip bouwen, terwijl hij waarschijnlijk nog nooit een schip gezien had. In elk geval was er vóór die tijd nog nooit zo'n groot schip geweest. Met buitenmaten van ca. 150 x 25 x 15 meter¹⁶ zou de ark zelfs de meeste schepen van de komende duizenden jaren overtreffen.

Naar wij aannemen lag Noachs 'werf' ver van de zee. De ark kon niet te water gelaten worden, maar moest wachten tot het water bij haar kwam! Je kunt je levendig voorstellen hoe Noachs tijdgenoten hun hoofd geschud hebben.

Maar als de mensen hem rekenschap vroegen van zijn buitengewone daden, was hij altijd bereid verantwoording af te leggen aan iedereen die rekenschap vroeg van de hoop die in hem was. En dat hoort bij ons net zo te zijn (1 Petr. 3:15).

De bouw van de ark was dus nauw verbonden met Noachs prediking. De prediking ondersteunde de bouw van de ark; en de bouw van de ark maakte zijn prediking geloofwaardig. Zijn woorden en zijn daden pasten bij elkaar.

Ondanks zijn trouwe getuigenis zag Noach geen of maar heel weinig resultaat. Behalve zijn naaste familieleden werd er niemand gered. Het resultaat van de prediking hangt echter niet alleen af van de prediker, maar ook van de toehoorders. Zelfs de volmaakte Zaaier, de Heere Jezus, merkte dat een groot deel van het uitgestrooide zaad geen vrucht droeg (Mat. 13:1-23).

Als wij tegenwoordig net zoiets meemaken

¹⁶ Ter vergelijking: de ark had dus een lengte van 1½ voetbalveld.

als Noach in die eindtijd voor de zondvloed, hoeft dat ons niet onzeker of moedeloos te maken. Onvoorwaardelijk mogen wij doorgaan met getuigenis afleggen van de Heere Jezus, zoals ook Noach verder bouwde aan de ark. Toen er honderdnegentien jaren voorbij waren en Noach nog altijd in dit opzicht zonder resultaat aan de ark bouwde en predikte, gaf hij niet op! Dag in dag uit ging hij door met zijn werk. Op deze manier werd zijn getuigenis steeds duidelijker, omdat de ark steeds duidelijker vorm kreeg (verg. Spr. 4:18).

5. Het resultaat van het geloof

‘Tot redding van zijn gezin’ – Geloof heeft gevolgen.

God redde Noach en zijn hele huis, zijn gezin. Wanneer het om redding gaat, staat God altijd het hele huis voor ogen (zie bijv. Hand. 16:15, 31-34). Toch heft dat niet de verantwoordelijkheid van de personen afzonderlijk op. Noachs vrouw, zijn zonen en schoondochters – allemaal moesten ze zelf de ark binnengaan.

Uit Noachs voorbeeld kunnen we ook de verantwoordelijkheid van het gezinshoofd zien. Hij deed wat hij kon en bouwde door geloof de ark ‘tot redding van zijn gezin’.

6. Het getuigenis van het geloof

‘Daardoor heeft hij de wereld veroordeeld’ – Geloof spreekt ernstige taal.

Voor de ongelovige wereld was de bouw van de ark ook een getuigenis dat hen veroordeelde. God heeft de wereld veroordeeld (Gen. 6:13). En Noach, die dit oordeel accepteerde, bevestigde het door het bouwen van de ark.

Toen God de gekruisigde Christus – door de wereld verworpen – uit de dood opwekte, veroordeelde Hij de wereld definitief. De mensheid had deze laatste toets van God niet doorstaan, het kwaad had zijn toppunt bereikt. Iedereen die nu tot geloof komt en de kant van Christus kiest – bijv. door de doop – aanvaardt het oordeel van God en veroordeelt zo de wereld. Ook ons mondelinge getuigenis hoort er precies zo uit te zien: wij verkondigen de mensen niet alleen het heil (d.i. de redding door de ark), maar wij moeten ook spreken over het komende oordeel (analoog aan de zondvloed). Bij de heilsboodschap hoort ook de donkere achtergrond van het oordeel, waartegen de verlossing nog helderder oplicht. Zonder deze achtergrond wordt de boodschap van verlossing zelfs onduidelijk, zoals de ark zonder de vloed zinloos was geweest.

7. Het loon van het geloof

‘... en is hij een erfgenaam geworden van de rechtvaardigheid die overeenkomstig het geloof is’ – Geloof wordt beloond.

Over Noach kon God getuigen dat hij rechtvaardig was (Gen. 6:9; 7:1). Hij had de gerechtigheid die in overeenstemming is met het geloof en die tot de erfenis leidt. Als loon zou Noach de nieuwe aarde beërven, de aarde na de zondvloed. God heeft Noachs geloof dus niet onbeloond gelaten. God wil ook ons geloof belonen. Dat moet ons des te meer aansporen om in deze wereld God te eren door te geloven.

Joachim E. Setzer

Via puinhopen naar God

Onbeweeglijk zit de in zwart geklede vrouw tussen de puinhopen van haar vernielde huis. Het dak ligt aan de andere kant van de tuin. De bomen in de omgeving zijn als lucifers afgeknapt. Een geweldige wervelstorm had het dal als het ware aangeveegd en een spoor van vernieling achtergelaten.

De vrouw wijst naar een berghelling waar tot voor kort nog een sparrenbos stond: 'Dat was mijn 'pensioen', daar kon ik van leven. Nu is het allemaal vernield'. De tranen stromen over haar gezicht. Ze had de dominee al gevraagd waarom nu juist zij zo zwaar was getroffen. 'Paula', had de dominee gezegd, 'dat is niet om jou, dat is om ons allemaal. God heeft tot ons allemaal gesproken door dit ongeluk. Hij wil ons wakker schudden omdat we Hem vergeten hebben, omdat we Hem niet meer nodig hebben'.

Wat zijn de woorden van deze dominee waar! God zegent de mensen, geeft hun succes en voorspoed. Hebben ze daarvoor hun Schepper gedankt? Wanneer het hun goed gaat, denken de meesten niet eens aan Hem. En wanneer Hij dan ernstig spreekt door ongeluk en noodlot om de mensen tot inkeer te brengen ... keren ze dan ook om?

Gelukkig ben je als God tot je kan spreken en jij dan naar Zijn stem luistert. Gelukkig de mens die – als hij wordt getroffen door tegenslagen – ertoe gebracht wordt om de schuld van zijn leven voor God open te leggen, zodat God hem kan vergeven! Mensen die gebruik hebben gemaakt van het aanbod van Gods genade in Jezus Christus, zijn in staat om te erkennen dat er ook in het ongeluk genade was, omdat God niet heeft toegelaten dat ze nu al stierven. Want dat had betekend dat ze voor eeuwig verloren waren gegaan. **Vandaag is het een dag van goed nieuws. Neem het aan!**